

Aviisi

Inhoud – Sisältö

Van het bestuur	1
Johtokunnalta	2
Dikt på svenska – Gedicht in het Zweeds	3
De Petronella legende	4
Legenda Petronellasta	7
Verslag bijeenkomst PLATFORM EU-Burgers	9
Mededeling van het Bestuur	12
Tiedotus johtokunnalta	12
Britter tillåter människokloning	13
De Britten staan klonen van mensen toe	14
Suomalaisen Naisen Päivät 10. – 11. maaliskuuta 2001	16
De Finse Vrouwendagen 10 – 11 maart 2001	17
Finse evenementen in 2001 – Suomalaistapahtumat vuonna 2001 ..	18
Runo Lapista	19
Een andere kijk op de Finse onafhankelijkheid	20
Toisenlainen näkemys Suomen itsenäisyydestä	23
Mededelingen – Tiedotuksia	25
Sahti	32
Itsenäisyyspäivän juhlaillallinen 9. joulukuuta 2000	33
Onafhankelijkheidsdiner 9 december 2000	34
Belangrijke adressen – Tärkeitä osoitteita	35
Colofon	36

AVIISI Jaargang 10 (2001) nr. 1
AVIISI Vuosikerta 10 (2001) nr. 1
ISSN 1566-8452

Dit is een uitgave van de vereniging Nederland–Finland
Tämä on Alankomaat–Suomi Yhdistyksen julkaisu.

Beste Aviisi-lezers,

Het, vanwege het uitzonderlijke jaartal toch heel bijzondere jaar 2000, is alweer voorbij en wij beginnen er langzamerhand gewend aan te raken om jaartallen te schrijven die met een '2' beginnen. Wij zitten dus nu al in 2001 en, namens het Bestuur, wens ik U allen een heel voorspoedig verloop van dit tweede jaar uit het nieuwe millennium!

Wat heeft het jaar 2000 betekend voor de Vereniging Nederland–Finland? Ik denk een geslaagde voortzetting van de traditionele activiteiten, zoals Vappu, Juhannus, de herfstwandeling en het Onafhankelijkheidsfeest. Bovendien hebben de resultaten van de enquête nieuwe ideeën opgeleverd, die wij gedeeltelijk tot uitvoer willen brengen door middel van kleine werkgroepen. Deze zouden moeten bestaan uit een aantal vrijwilligers en een bestuurslid. U hoort hier in de loop van het jaar meer over. De suggestie om de boeken van de Finse Zeemanskerk en de Vereniging te vermelden op de website is al in zoverre opgevolgd dat Sinikka Holm, Maire Muller en Irma Schoemakers er mee bezig zijn de gegevens op te slaan in een computer.

De merendeels nieuwe redactie van Aviisi wil de zaken nog efficiënter aanpakken maar wij blijven afhankelijk van kopij en vrijwilligers die stukken van het Nederlands in het Fins en andersom willen vertalen. Uit de enquête bleek dat er ook behoefte is aan Zweedstalige stukken en wij zijn blij met het gedicht in het Zweeds dat Tanja Roine ons heeft gestuurd. Wij plaatsen in dit nummer van Aviisi ook een stukje uit "Vasa Bladet" waarin een vorige voorzitter van de Vereniging zijn mening geeft over een belangrijke zaak.

Na zes jaar tekeningen te hebben gemaakt voor het voorblad van Aviisi heeft René Souweine besloten hiermee te stoppen. Wij bedanken René voor zijn vele, schitterende bijdragen, die het imago van Aviisi sterk hebben opgefleurd. René heeft ook veel foto's gemaakt van activiteiten van de Vereniging, waar wij ook vaak dankbaar gebruik van hebben gemaakt voor Aviisi. Wij hebben besloten het voorblad van de 2001 nummers van Aviisi op te sieren met foto's van mooie, oude Finse stations, die zijn gemaakt door Fred Snickers.

Helsinki bestond in 2000 vierhonderdvijftig jaar en was één van de negen culturele hoofdsteden van Europa. Meer dan vierhonderd culturele evenementen werden georganiseerd, zoals concerten (o.a. een optreden van de tenor Placido Domingo in het Olympisch stadion en tien concerten van de pianist Olli Mustonen), tentoonstellingen en festivals.

Kansikuva / Omslagfoto: HUUTOKOSKI

Asema rakennettiin Thure Hellströmin vuonna 1912 laatimien IV luokan aseman piirustusten perusteella. Myöhäistä Jugendia edustava asema on ulkoasultaan säilynyt pääosin alkuperäisenä. Asemaan liittyy alkuun ruiskuhuoneeksi tehty rakennus. Sisäosat on osittain uusittu, mutta alkuperäisiä rakenteita ja kalusteita on vielä jäljellä. Alue: asuinrakennuksia, puisto koivukujineen.

Het station werd gebouwd volgens de IV klas stationstekeningen van Thure Hellström, gemaakt in 1912. Het station, dat in late Jugendstil gebouwd is, is aan de buitenkant grotendeels origineel gebleven. Bij het station hoort een gebouw, waar brandweermateriaal werd ondergebracht. Van binnen is het station gedeeltelijk gerenoveerd, maar originele onderdelen en een aantal meubels zijn bewaard gebleven. Omgeving: woonhuizen, park met een berkenbomenlaan.

(Lähde / Bron: Suomen rautatieasemat vuosina 1857–1920, Sirkka Valanto, 1982)

Twee, van origine Finse bestuursleden, hebben in de stukjes “Van het bestuur”, in de laatste Aviisi’s van vorig jaar, verteld over hun gevoelens met betrekking tot hun emigratie naar Nederland. Ik vond deze “contrasten, vergelijkingen en herinneringen” bijzonder intrigerend, hoewel ik als geboren Nederlander de door de vorige schrijfster omschreven ‘omzichtige Finse gesprekscode’ nog steeds niet helemaal kan aanvoelen. Ik vraag mij af hoe dit zit bij de Nederlandse emigranten in Finland? Net als in Nederland zijn deze emigraties vaak een gevolg van gemengde huwelijken of samenlevingsverbanden van Finse vrouwen en Nederlandse mannen. Waarom komt het omgekeerde (Finse man en Nederlandse vrouw), zowel in Nederland als in Finland toch zo weinig voor? Hoe hebben de Nederlandse mannen zich aangepast in Finland? Misschien een onderwerp voor een volgende Aviisi?

Arnold Pieterse

Johtokunnalta

Hyvät Aviisin lukijat,

Vuosi 2000, joka vuosilukuna on erityisen merkittävä, on takanapäin. Sen myötä olemme saaneet totutella kakkosella alkavan vuosiluvun kirjoittamista. Elämme siis jo vuotta 2001 ja toimikunnan puolesta tahdon toivottaa teille kaikille onnellista uuden vuosituhannen toista vuotta!

Mitä vuosi 2000 merkitsi Alankomaat–Suomi Yhdistykselle? Mielestäni onnistunutta jatkoa perinteisille tapahtumille, kuten vapulle, juhannukselle, syysretkelle ja itsenäisyyspäivän juhlille. Lisäksi olemme saaneet mielipidekyselyn myötä uusia ideoita, joita aiomme osittain toteuttaa pienten työryhmien muodossa. Työryhmät koostuvat vapaaehtoisista sekä yhdestä johtokunnan jäsenestä. Kerromme lisää myöhemmin. Ehdotus Suomen Merimieskirkon ja Alankomaat–Suomi Yhdistyksen kirjojen luetteloinnista internetissä on edennyt niin pitkälle, että Maire Muller ja Sinikka Holm naputtelevat tietoja paraikaa tietokoneelle.

Aviisin, suurelta osin uudistunut, toimitus haluaisi työskennellä tehokkaammin, mutta olemme yhä riippuvaisia tekstimateriaalista ja vapaaehtoisista jotka ovat valmiita kääntämään tekstejä hollannin kielestä suomen kielelle ja päinvastoin. Mielipidekyselystä kävi ilmi, että myös ruotsinkielisille artikkeleille riittäisi kiinnostusta. Julkaisemme tässä Aviisissa Tanja Roineen kirjoittaman ruotsinkielisen runon sekä “Vasa Bladet”issa olleen ajankohtaisen artikkelin, jonka on kirjoittanut Yhdistyksemme entinen puheenjohtaja.

Piirrettyään kuusi vuotta Aviisin kansikuvia, on René Souweine päättänyt lopettaa. Haluamme kiittää Reneä hienoista kuvituksista, jotka ovat elävöittäneet Aviisin ulkonäköä. René on myös kuvannut monia Yhdistyksen tapahtumia, kuvia olemme voineet käyttää Aviisissa, mistä Renelle suuri kiitos. Vuonna 2001 Aviisin etusivua koristavat vanhoista suomalaisista juna-asetuksista Fred Snikkersin ottamat valokuvat.

Vuonna 2000 Helsinki vietti 450-vuotisjuhlaa ja oli samalla yksi Euroopan yhdeksästä kulttuuripääkaupungista. Sen kunniaksi järjestettiin yli neljäsatua kulttuuritapahtumaa, kuten esimerkiksi konsertteja (mm. tenori Plácido Domingo esiintyminen Olympiastadionilla ja Olli Mustosen kymmenen konsertin sarja), näyttelyitä ja festivaaleja.

Kaksi johtokunnan suomalaista jäsentä kertoi Aviisin viimevuoden viimeisimmässä numeroissa “Johtokunnalta”-palstalla tunteistaan joita Hollantiin muuttaminen heissä herätti. Minussa nämä “kontrastit, vertailut ja muistot” herättivät ajatuksia. Toisaalta en syntyperäisenä hollantilaisena pysty kuvittelemaan mitä kirjoittaja kuvailemillaan

“hienotunteisilla, suomen kielisillä koodeilla” tarkoittaa. Herää kysymys, miten Suomeen muuttaneet hollantilaiset tämän kokevat. Useimmiten, kuten Hollantiinkin päin, maastamuuttaminen johtuu avioliitoista tai avioliitoista suomalaisten naisten ja hollantilaisten miesten kesken. Minkähän takia vain harvoin syntyy suhde suomalaisen miehen ja hollantilaisen naisen välille? Mitenkähän hollantilaismiehet ovat sopeutuneet Suomeen? Voisiko tämä olla seuraava keskustelunaihe Aviisissa?

Arnold Pieterse

(Käännös: Minna Rätty)

Dikt på svenska – Gedicht in het Zweeds

Bästa svenskspråkiga läsare av Aviisi,

I **Aviisi** 5–00 framgick det att det finns ett behov och intresse av svenskspråkigt material. Som finlandssvensk och tillfälligt bosatt sedan sommaren 1999 i Nederländerna blev jag inspirerad att aktivera svenskan i Aviisi. Jag hoppas därmed även kunna väcka ett intresse bland andra svenskspråkiga att bidra med valbart material till Aviisi. Jag inleder det svenska i Aviisi med en dikt som bra passar in nu då det är något vintrigt.

Tanja Roine

Beste Zweedstalige lezers en lezeressen van Aviisi,

In **Aviisi** 5–00 werd naar voren gebracht dat er interesse is voor Zweedstalige teksten. Als Zweedstalige Finse, die sinds de zomer van 1999 in Nederland woont, werd ik daardoor geïnspireerd om het Zweeds in Aviisi te stimuleren. Door zelf de spits af te bijten met een Zweedstalig gedicht, passend bij het nog winterse weer, hoop ik de Zweedstaligen te kunnen stimuleren om, naar eigen keuze, bijdragen te leveren.

Tanja Roine

(Vertaling: Margot Frants)

Mörker

Mörkret kommer årligen men
det ligger ett hav av ro i det
i mörkret lyser ljuset starkare

Den vita snön och den frusna
marken under mörkrets slöja
får jorden att vila en stund

Vintertiden med det ringa ljuset
och den knipande kölden
är sommarens stora kontrast

Och det är bra att minnas
då mörkret känns överväldigande
att månen lyser upp

Då ser himlen ut som en stor
och vacker kristallkrona
med stjärnorna som kristaller

Tanttu, tanja.roine@hetnet.nl

De Petronella legende

In het laatste deel van "Noorderlicht" (Jaargang 6, nummer 3, november 2000), het blad van de Nederlandse Vereniging in Finland, stond een opmerkelijk stuk van de hoofdredacteur, Harry Maat, over een Nederlandse vrouw die een legende geworden is in Finland, Petronella Antoinette van der Moer (in Finland gebruikte zij de voornamen Sylvia, Petronella en Antoinette). Ik neem een deel van zijn tekst over:

Het is nog maar ruim vijftig jaar geleden dat de grondslag werd gelegd voor een nieuw Fins sprookje. Alle ingrediënten waren er voor aanwezig. Vooral het mysterieuze droeg daar belangrijk aan mee. Het begon allemaal eind 1949, toen een jonge Nederlandse vrouw ergens in het hoge Noorden in Lapland in een goudzoekerskamp in Lemmenjoki terecht kwam, daar gedurende langere tijd verbleef om daarna ook weer opeens te verdwijnen. De ouderen onder U, die langer in Finland wonen, zullen dit verhaal wel kennen, omdat van tijd tot tijd hierover in de Finse bladen wordt geschreven. Maar toch.....

Zo een twintig jaar geleden knipte ik het volgende verhaal uit het Nederlandse blad "Panorama". Het werd geschreven door Gertjan Verwijk, en verscheen onder de titel: Sylvia, waar ben je?

In Finland is ze een legende. Boten, restaurants dragen haar naam. Een berg met twee toppen werd vernoemd naar haar borstpartij. En dat alles omdat in 1949 ene Sylvia Petronella van der Moer in de barre verlatenheid van Lapland intens samenleefde met een groep goudzoekers. Die droegen haar op handen, totdat ze spoorloos verdween.

Diep verscholen in de barre uitgestrektheid liggen de "Petronellan Kukkulat". Onopvallend steekt de vierhonderd meter hoge heuvel met zijn twee glooiend in elkaar overlopende toppen boven de wildernis uit. Bij dit rotsmassief, waar 's zomers verweerde, soms eenzellige mannen met houwelen de rivierbeddingen uithakken op zoek naar goud, begon het mysterie rond Sylvia Petronella van der Moer.

Wat na haar verdwijning bleef waren de opgewonden verhalen. Deze werden al snel aaneen gesmeed tot een legende, waarin waarheid en verdicthting dus hand in hand kranten en boekwerken bereikten. Volgens de goudzoekers was zij eigenlijk met iedereen verloofd. Ze werkte hard, hielp mee met koken, hield de boel schoon, herstelde de kleren en deed iedere week inkopen. Maar, meer dan wat verkreukelde foto's, boten en restaurants, die haar naam dragen en enkele schimmige vertelsels van overgebleven goudzoekers zijn er niet. Verder zijn er nog die "Petronellan Kukkulat", de heuvel die door een in de eenzaamheid naar ronde vormen hunkerende geest als wellustige borsten moet zijn gezien en daarom werd voorzien van de toepasselijke naam: Petronella's Heuvels.

Als Sylvia na een verblijf van enkele maanden terugkomt in Ivalo voor het doen van inkopen, wordt ze door de politie opgepakt. Haar verblijfsvergunning is verlopen. In een hotel waar ze enige tijd verbleef, heeft ze een valse naam opgegeven. Ook de rekening blijkt niet betaald te zijn. Die was inmiddels aardig opgelopen. Hoewel de goudzoekers meteen actie ondernemen, de rekening en een forse boete betalen, wordt de avontuurlijke Nederlandse, die dan rond de 25 jaar oud is, snel uitgewezen.

De reden waarom Harry Maat juist nu over Petronella heeft geschreven en de oude tekst uit "Panorama" opnam, is dat er begin oktober in het blad "Inarilainen" (gedateerd

5-10-2000) een stukje had gestaan over een bericht dat uit Nederland was gekomen waarin was vermeld dat Petronella kortgeleden is overleden. Mijn nieuwsgierigheid werd geprikkeld. Ik vond op internet de website van "Inarilainen" en ook het e-mail adres van de hoofdredacteur, Markku Arvelin. Ik stuurde hem een mail waarin ik vroeg hoe hij aan het nieuws over Petronella was gekomen. Ik kreeg als antwoord dat Tapio Hietala, eigenaar van een hotel in Inari, was gebeld door een man in Nederland. Deze man vertelde hem in het Duits en in 'niet zo goed' Fins dat Petronella was begraven in een plaats die "Harlem" heet (tenminste zo verstond hij het) en dat de begraafplaats "Parkland" heet of iets dat daar op lijkt. Dichtbij of tegenover de begraafplaats zou iets staan dat heel bekend is, misschien een monument. Tapio Hietala schreef dit op en vertelde het aan Jaakko Kangasniemi, de vroegere voorzitter van de Lapse Goudzoekers Vereniging (Lapin Kullankaivajain Liitto), die het op zijn beurt vertelde aan de secretaris van deze vereniging, Pekka Salonen, en die vertelde het aan Markku Arvelin. Ongeveer tegelijkertijd werd Anna Mari Jomppanen, een vrouw op leeftijd die Petronella nog had meegemaakt, uit Nederland gebeld (ongeveer een week voordat het bericht in de "Inarilainen" verscheen). Deze vrouw belde vanuit Amsterdam en zij vertelde aan Anna Mari Jomppanen dat Petronella was begraven op een nieuwe begraafplaats buiten Amsterdam. Zij hadden tussen de spullen van Petronella een brief gevonden waarin zij vroeg om naar de Lapse Goudzoekers Vereniging en Mevrouw Jomppanen te bellen en te vertellen dat zij was overleden.

Petronella van der Moer

Ik heb vervolgens naar de gemeente Haarlem gebeld (vanwege de naam "Harlem" en gevraagd of er afgelopen najaar een Petronella van der Moer is begraven, maar niemand met die naam is begraven op een gemeentelijke of Rooms Katholieke begraafplaats en er is in Haarlem geen begraafplaats die "Parkland" heet of iets wat er op lijkt.

Markku Arvelin had ondertussen ook een stuk over het overlijden van Petronella geschreven in het blad van de Lapse goudzoekers, "Lapin Kullankaijaja" (no. 5, Lokakuu 2000). Hierin stond ook een foto van Petronella die een journalist indertijd van haar had gemaakt toen zij door de politie werd ondervraagd. Op mijn verzoek heeft hij mij deze foto gestuurd die nu hiernaast staat afgebeeld.

Kort hierna kreeg ik een e-mail van Bart Braafhart, een Nederlander die in Salla woont en die via Harry

Maart had gehoord van mijn interesse voor Petronella. Bart Braafhart vertelde mij dat er in 1987 een boek is geschreven over Petronella door een zekere Mauno Pyhtilä uit Oulu. Bovendien vertelde hij dat er op de etiketten van het LEGENDA bier van Lapin Kulta een tekst staat over Petronella. In een karton met zes flessen staat op iedere fles een tekst over de goudzoekers, één van deze zes teksten gaat over Petronella en staat hierbij afgebeeld.

De week voor Kerstmis was ik in verband met mijn werk in Oulu en tussen de bedrijven door belde ik naar Mauno Pyhtilä. Het boek had ik intussen met behulp van mijn collega Seppo Hellsten kunnen lenen uit de bibliotheek van Oulu. Bovendien had ik een fles LEGENDA bier gevonden met de Petronella tekst. Ik kon een ontmoeting organiseren met Mauno Pyhtilä die eerst de verhalen over het overlijden van Petronella niet wilde

geloven. Maar hij belde naar Anna Mari Jomppanen en de tweede redacteur van “Lapin Kullankaivaja”, Ritva Savela, die hem uitgebreid vertelden over de telefoontjes uit Nederland en hij leek nu ook overtuigd dat dit geen verzinsel was. In zijn boek stond ook een foto van de “Petronellan Kukkulat”, die ik van hem mocht gebruiken voor Aviisi (foto op pagina 8).

Bier legende

Waarvandaan kwam Petronella naar de Lemmenjoki^[1]. Wie was zij? Wat maakt het uit, dit meisje betoverde de goudzoekers. Krachtig bogen haar kuiten, boeiend goldden haar borsten. De vreugde was van korte duur, plotseling was Petronella verdwenen. Alleen de herinneringen bleven. En de “tunturit” die nog steeds bekend staan als de heuvels van Petronella.^[2]

^[1] De naam Lemmenjoki betekent “Rivier van de Liefde”, red.

^[2] Een ‘tunturi’ is een berg in Lapland, gekenmerkt door een ronde top, red.

Het LEGENDA-etiket met de Petronella tekst.

te zijn. Na ongeveer een jaar worden alle persoonskaarten met gegevens van in Nederland overleden personen naar de Nederlandse Genealogische Vereniging gestuurd en dan zouden we misschien ook meer te weten kunnen komen. In het volgende deel van de “Lapin Kullankaivaja” (no. 6, Joulukuu 2000) heeft Markku Arvelin opnieuw een lang stuk over Petronella geschreven waarin mijn plannen om het één en ander in Nederland uit te zoeken, ook staan vermeld.

Mauno Pyhtilä vertelde mij dat hij in 1987 onderzoek in Nederland had gedaan en te weten was gekomen dat Petronella Antoinette op 11 september 1923 geboren is in Den Haag. Na haar verblijf in Finland heeft zij weer in Den Haag gewoond, waarna zij verhuisd is naar Leidschendam. In 1969 is zij samen met haar dochter, Solange Marguerite Joyce van der Moer, die in 1955 geboren is in Marseille, verhuisd naar de Verenigde Staten en in 1987 woonde zij niet in Nederland. Hier was het spoor doodgelopen. Wel bleek er in 1987 een radioprogramma gemaakt te zijn door de VPRO over Petronella in Lemmenjoki. Dit programma was gemaakt door Jacqueline Maris, die nog steeds bij de VPRO werkt, maar bij het insturen van deze tekst naar Aviisi, had ik haar nog niet kunnen bereiken. Ik vraag mij af of zij iets meer weet over de lotgevallen van Petronella na haar vertrek uit Finland.

De grote vraag is natuurlijk of Petronella werkelijk in Nederland is overleden (dit zou in augustus of september van het afgelopen jaar moeten zijn geweest, een datum die genoemd werd door Markku Arvelin was 26 augustus). Ik zal doorgaan met de naspeuringen. Bart Braafhart vond via internet alle namen uit overlijdensadvertenties van het afgelopen jaar. Hierbij was wel een Cathalina Pieternella van der Moere uit Oud-Beijerland, die ongeveer even oud was, maar dit bleek een andere persoon

Ik hoop dat er onder de Aviisi lezers iemand is die meer licht kan werpen op de levensloop van Petronella, of zouden haar verdere lotgevallen in het duister gehuld moeten blijven, om de legende voort te laten leven?

Arnold Pieterse

Zie o.a. op internet over Petronella de websites:

 <http://www.helsinginsanomat.fi/uutisarkisto/19990131/koti/990131ko02.html>

 http://yliopistolehti.helsinki.fi/1997_2/ylart5.htm

 <http://www.menaiset.fi/ikkunapoyta/ik08.html>

Legenda Petronellasta

Tuoreimmassa Suomen alankomaalaisyhdistyksen "Noorderlicht"-lehdessä (6. vuosikerta, nr. 3, marraskuu 2000) oli päätoimittaja Harry Maatin huomiota herättävä artikkeli Suomessa legendaarisesta alankomaalaisnaisesta, Petronella Antoinette van der Moerista (Suomessa hän käytti etunimiä Sylvia, Petronella, Antoinette). Lainaan hänen tekstiään:

Reilut viisikymmentä vuotta sitten saatiin aihetta uuteen suomalaistarinaan. Kaikki ainekset olivat valmiina. Etenkin mystisyys oli tärkeä osa. Kaikki alkoi vuoden 1949 lopussa, kun nuori alankomaalaisnainen tuli etäiseen Lappiin Lemmenjoen kullankaivajien leirille, oli siellä pitemmän aikaa ja sitten yhtäkkiä katosi. Ne Teistä, jotka olette asuneet Suomessa pitempään, tunnette ehkä tämän tarinan, sillä siitä on kirjoitettu silloin tällöin suomalaislehdissä. Mutta kuitenkin... Noin kaksikymmentä vuotta sitten leikkasin alankomaalaisesta "Panorama"-lehestä seuraavan tarinan, jonka on kirjoittanut Gertjan Verwijk ja joka ilmestyi otsikolla "Sylvia, missä olet?"

Suomessa hän on legenda. Hänen nimeään kantavat veneet ja ravintolat. Hänen mukaansa nimettiin kaksihuippuinen tunturi. Ja tämä kaikki siksi, että vuonna 1949 eräs Sylvia Petronella van der Moer eli yhdessä kullankaivajien kanssa kaukana Lapin erämaassa. Kullankaivajat ihailivat häntä, kunnes hän katosi jäljettömiin.

Kaukana erämaassa ovat Petronellan Kukkulat. Huomaamattomasti metsän keskeltä kohoaa neljäsataa metriä korkea tunturi kaksine huippuineen. Tämän tunturin luona, missä kesäisin ahavoituneet, joskus erakoituneet miehet hakkaavat hakuilla jokipenkkää etsiessään kultaa, alkoi mysteeri Sylvia Petronella van der Moerin ympärillä. Hänen katoamisensa jälkeen jäivät vain tarinat. Näistä tarinoista tuli pian legenda, jossa totuus ja kuvitelmat käsi kädessä saavuttivat sanomalehdet ja kirjalliset teokset. Kullankaivajien mukaan Petronella oli oikeastaan kihloissa kaikkien kanssa. Hän teki kovasti töitä, auttoi keittiössä, piti leirin puhtaana, korjasi vaatteet ja teki joka viikko ostokset. Mutta hänestä ei ole jäljellä enää kuin muutama rypistynyt valokuva, veneet ja ravintolat, joilla on hänen nimensä ja muutaman elossa olevan kullankaivajan hämärä tarina. Lisäksi on Petronellan Kukkulat, tunturi, jonka yksinäisyydessä pyöreitä muotoja kaipaava mieli on varmaan nähnyt hekumallisina rintoina ja siitä saanut sopivan nimensä: Petronellan Kukkulat. Kun Sylvia muutaman kuukauden kuluttua tuli Ivaloon ostoksille, poliisi pidätti hänet. Hänen oleskelulupansa oli vanhentunut. Hotellissa, jossa hän oli jonkin aikaa oleskellut, hän oli antanut väärän nimen. Myöskään laskua ei ollut maksettu ja se oli tällä välin ennättänyt kasvaa melkoisesti. Vaikka kullankaivajat panivat heti toimeksi, maksoivat laskun ja suuret

sakot, seikkailunhaluinen hollannitar, joka tuolloin oli noin 25-vuotias, karkoitettiin nopeasti maasta.

Syy siihen, miksi Harry Maat kirjoitti Petronellasta juuri nyt ja käytti "Panorama" n vanhaa artikkelia, on se, että lokakuun alussa Inarilaisessa (5.10.2000) oli ollut Alankomaista tullut uutinen, jossa ilmoitettiin Petronellan kuolemasta. Uteliaisuuteni kasvoi. Löysin internetistä Inarilaisen kotisivun ja myös päätoimittaja Markku Arvelinin sähköpostiosoitteen. Lähetin hänelle viestin, jossa kysyin, mistä hän oli saanut Petronellaa koskevan uutisen. Vastaukseksi sain, että joku mies Alankomaista oli soittanut Tapio Hietalalle, inarilaiselle hotellin omistajalle. Tämä mies oli kertonut hänelle saksaksi ja "vähemmän hyvällä suomenkielellä", että Petronella oli haudattu "Harlem"-nimiseen paikkaan (niin hän ainakin oli kuullut paikan nimen) ja että hautausmaan nimi oli "Parkland" tai jotain sellaista. Hautausmaan lähellä tai vastapäätä sitä olisi jotain hyvin tunnettua, ehkä monumentti. Tapio Hietala kirjoitti tämän muistiin ja kertoi asiasta Jaakko Kangasniemelle, joka on entinen Lapin Kullankaivajain Liiton puheenjohtaja. Kangasniemi puolestaan kertoi asiasta yhdistyksen sihteerille, Pekka Saloselle ja hän edelleen Markku Arvelinille. Suurin piirtein samoihin aikoihin Anna Mari Jomppaselle (iäkäs nainen, joka tuns Petronellan) soitettiin Alankomaista (noin viikkoa ennen kuin Inarilaisen uutinen ilmestyi). Soittaja oli nainen Amsterdamista ja hän kertoi Jomppaselle, että Petronella oli haudattu Amsterdamin ulkopuolella sijaitsevalle uudelle hautausmaalle. Petronellan tavaroiden joukosta oli löytynyt kirje, jossa pyydettiin ilmoittamaan kuolemasta Kullankaivajain Liittoon ja rouva Jomppaselle. Soitin Haarlemin kaupungintalolle ("Harlem"-nimen innoittamana) ja kysyin, oliko viime syksynä haudattu eräs Petronella van der Moer, mutta sen nimistä henkilöä ei ole haudattu eikä Haarlemissa ole "Parkland"-nimistä tai sitä muistuttavaa hautausmaata.

Markku Arvelin oli tällä välin kirjoittanut artikkelin Petronellan kuolemasta myös Lapin Kullankaivaja -lehteen (nr. 5, lokakuu 2000). Artikkelin yhteydessä oli myös Petronellan valokuva, jonka joku toimittaja oli ottanut hänestä, kun poliisi kuulusteli häntä. Pyynnöstäni Arvelin lähetti minulle valokuvan, jota käytämme myös tämän artikkelin yhteydessä (sivu 5).

Vähän tämän jälkeen sain sähköpostia Bart Braafhartilta. Hän on Sallassa asuva alankomaalainen, joka oli Harry Maatin kautta kuullut minun olevan kiinnostunut Petronellasta. Braafhart kertoi, että oululainen Mauno Pyhtilä on kirjoittanut vuonna 1987 kirjan Petronellasta. Lisäksi hän kertoi, että Lapin Kullan Legenda-olutpullojen etiketissä on Petronellaa koskeva teksti. Kuuden pullon pakkauksessa jokaisessa pullossa on teksti kullankaivajista ja yksi teksti koskee Petronellaa. Etiketin kuva on tämän artikkelin yhteydessä (sivu 6).

Petronellan Kukkulat

Viikkoa ennen joulua olin työni puolesta Oulussa ja onnistuin sieltä soittamaan Mauno Pyhtilälle. Kollegani Seppo Hellstenin avulla olin jo saanut lainattua kirjan Oulun kirjastosta. Lisäksi olin löytänyt LEGENDA-olutpullon, jossa oli Petronellaa koskeva teksti. Onnistuin järjestämään tapaamisen Mauno Pyhtilän kanssa, joka ei ensin voinut uskoa tarinaani Petronellan kuolemasta. Mutta hän soitti Anna Mari Jomppaselle ja Lapin Kullankaivajan toimittajalle, Ritva Savelalle, jotka molemmat kertoivat hänelle Alankomaista tulleista puheluista ja saivat hänet uskomaan, ettei kyseessä ollut mikään sepitelmä. Pyhtilän kirjassa on myös kuva Petronellan Kukkuloista, jota hänen luvallaan saan käyttää tässä Aviisissa.

Mauno Pyhtilä kertoi, että hän oli tutkinut asiaa Alankomaissa vuonna 1987 ja saanut tietää, että Petronella Antoinette oli syntynyt 11.9.1923 Haagissa. Suomen-matkansa jälkeen hän oli asunut taas Haagissa ja muuttanut sieltä Leidschendamisiin. Vuonna 1969 hän oli muuttanut yhdessä Marseillessa vuonna 1955 syntyneen tyttärensä Solange Marguerite Joyce van der Moerin kanssa Yhdysvaltoihin eikä enää vuonna 1987 asunut Alankomaissa. Jäljet päättyvät tähän. Vuonna 1987 VPRO on tehnyt ohjelman Petronellasta Lemmenjoella. Ohjelman tekijä, Jacqueline Maris, työskentelee edelleen VPRO:ssa, mutten ole onnistunut tavoittamaan häntä vielä tämän Aviisin tekovaiheessa. Olisin halukas kuulemaan, tietäisikö hän vähän enemmän Petronellan seikkailuista Suomesta paluun jälkeen.

Tärkein kysymys on tietenkin, onko Petronella todella kuollut Alankomaissa (tämä olisi ollut viime vuoden elo- tai syyskuussa – Markku Arvelin mainitsi päivämäärän 26.8.). Jatkan etsintääni. Bart Braafhart on löytänyt internetistä kaikki viime vuoden kuolinilmoitukset. Niiden joukossa oli Cathalina Pieterella van der Moere Oud-Beijerlandista. Hän oli suurinpiirtein yhtä vanha, mutta kyseessä oli kuitenkin toinen henkilö. Noin vuoden kuluttua kaikki Alankomaissa kuolleiden henkilöiden henkilötiedot lähetetään Alankomaiden sukututkimusseuralle ja silloin saattaisimme ehkä saada enemmän tietoa. Lapin Kullankaivan numerossa 6 (joulukuu 2000) Markku Arvelin kirjoittaa uudelleen pitkästi Petronellasta ja kertoo siinä myös suunnitelmistani jatkaa tutkimuksiani Alankomaissa.

Toivon, että Aviisin lukijoiden joukossa olisi joku, joka voisi valottaa enemmän Petronellan elämäntietoa – vai pitäisikö hänen jatkoseikkailunsa jättää hämärän peittoon legendan säilyttämiseksi?

Arnold Pieterse

(Käännös: Auli Snickers)

Internetissä Petronellasta löytyy mm. seuraavat artikkelit:

🏠 <http://www.helsinginsanomat.fi/uutisarkisto/19990131/koti/990131ko02.html>

🏠 http://yliopistolehti.helsinki.fi/1997_2/ylart5.html

🏠 <http://www.menaiset.fi/ikkunapoyta/ik08.html>

Verslag bijeenkomst PLATFORM EU-Burgers

Deze bijeenkomst op 23 november 2000 werd voor de Vereniging weer bijgewoond door Maire Muller.

Om 20:00 uur opent de heer Bartho Pronk de bijeenkomst. Hij heet iedereen hartelijk welkom, in het bijzonder de heer Essers, EURES-Consulent van de FNV. Het hoofdonderwerp van de bijeenkomst is sociale zekerheid.

Vervolgens introduceert de heer Essers zichzelf en het EURES-Programma. EURES staat voor European Employment Service. Dit is een Europees Programma bedoeld om het zoeken van arbeid over grenzen heen te bevorderen. Het is een moeilijke zaak, maar gelukkig zijn er ondertussen veel contacten tot stand gekomen. Er zijn zogenaamde EURES-loketten tot stand gekomen, waar de EURES-consulenten werken. Hier kunnen grensarbeiders terecht voor ondersteuning.

De heer Essers licht zijn werk kort toe. De situatie is als volgt: zo lang men werkt, gaat (bijna) alles goed. De problemen ontstaan vanaf het moment dat men postactief is: bijvoorbeeld omdat men werkloos, arbeidsongeschikt of gepensioneerd wordt. Vanaf dat

moment is men voor de arbeidsmarkt niet meer interessant als “menselijk kapitaal” en moet men meer voor het eigen belang opkomen.

Een aantal ontwikkelingen die spelen op het gebied van de Europese Sociale Zekerheid: De Europese Coördinatieverordening op het gebied van de Sociale Zekerheid (EEG 1408/71) moet vereenvoudigd worden. Door deze wijziging ontstaan ook voordelen. Momenteel is het bijvoorbeeld zo dat men, met behoud van de uitkering, 3 maanden in een andere EU-lidstaat naar werk mag zoeken. Meestal is deze periode echter te kort om een baan te vinden in het andere land. Het voorstel is nu om deze periode tot 6 maanden uit te breiden. Het Europees Parlement en de Europese sociale partners (vakbonden en werkgeversorganisaties) zijn akkoord. In de Raad van Ministers is er echter nog weerstand. De Nederlandse regering stelt zich op het standpunt dat 3 maanden het maximum moet blijven.

Vanuit de zaal wordt gevraagd hoe dit precies werkt. Blijft de oorspronkelijke woonstaat de staat die verantwoordelijk is om de uitkering te betalen? De heer Essers bevestigt dat dit het geval is. Er ontstaat met name discussie over de vraag of een Bijstandsuitkering ook onder deze regeling valt. Volgens het Europese recht is dit formeel niet zo, maar de Nederlandse regering voert een eigen beleid dat voor uitkeringsgerechtigden een identiek resultaat oplevert.

Een andere ontwikkeling die zich voordoet is de financiering van arbeidsongeschiktheidsverzekeringen. Een aantal landen kent een zogenaamd risicostelsel. Dit betekent dat mensen die arbeidsongeschikt raken – mits zij verzekerd zijn – een uitkering krijgen op basis van hun arbeidsongeschiktheidspercentage. Dit stelsel geldt bijvoorbeeld in Nederland, België, Spanje en Ierland. Andere landen kennen een zogenaamd opbouwstelsel. Daar is de hoogte van de uitkering afhankelijk van de duur van het arbeidsverleden in dat land.

Als men nu verhuist van een land met een opbouwstelsel naar een land met een risicostelsel (bijvoorbeeld van Duitsland naar Nederland) en men wordt in het land met het risicostelsel arbeidsongeschikt, dan is de situatie voor de arbeidsongeschikte tamelijk eenvoudig. Men krijgt een Nederlandse WAO-uitkering. De Uitvoeringsinstelling (GAK, Cadans) claimt de premie die in het opbouwland betaald is. Ontstaan er twee uitkeringen (bijvoorbeeld een risico- en een opbouwuitkering) dan krijgt men de Nederlandse WAO minus de buitenlandse uitkering.

Verhuist men tussen twee risicolanden (bijvoorbeeld van België naar Nederland), dan is de situatie eenvoudig. Het laatste land van verzekering betaalt eenvoudig de volledige arbeidsongeschiktheidsuitkering.

Gaat men van een risicoland naar een opbouwland, dan betaalt het laatste land. Dat is het land met het opbouwstelsel. Er dreigt nu een kleine uitkering te komen. De oplossing is nu een zogenaamde pro-rata uitkering. De betaling van de uitkering wordt verdeeld over het arbeidsverleden. Het probleem is echter dat ieder land het dossier afzonderlijk moet beoordelen. Het kan dus zijn dat iemand die één land volledig arbeidsongeschikt is, dat in het andere land slechts gedeeltelijk is. Dan krijgt men dus een gedeelte van de pro-rata uitkering.

Het voorstel is nu om het coördinatiemechanisme te wijzigen. Het risicostelsel wordt dan beschouwd als een “pseudo-opbouwstelsel”. Dit leidt tot uitbreiding van de pro-rata regel. Stel men heeft 20 jaar in Nederland gewerkt en vervolgens 20 jaar in Italië, dan geldt

de regel dat Nederland automatisch 20/40 van de arbeidsongeschiktheidsuitkering betaalt. Italië bepaalt naar haar eigen regels vervolgens de mate van arbeidsongeschiktheid, en aan de hand daarvan het percentage dat zij bijdraagt aan de pro-rata uitkering.

Een andere zaak die zich voordoet is de export van uitkeringen en de volksverzekeringen. Sinds 1 januari van dit jaar geldt dat als men de uitkering exporteert er geen automatische inhouding is van AOW, ANW, AWBZ en ZFW-premie. Dit is ingetrokken op grond van de gedachte van de regering dat volksverzekeringen in principe bedoeld zijn voor ingezetenen van Nederland. Men kan er voor kiezen om voor een gelijke premie opnieuw te verzekeren bij de Sociale Verzekeringsbank. De sociale verzekeringsband met Nederland valt dus tegenwoordig automatisch weg! Met name moet men oppassen voor de positie van de partner.

Een andere kwestie die speelt ten aanzien van de volksverzekeringen is voor mensen die andersom migreren: vanuit het buitenland dus naar Nederland. Als men het grootste deel van het inkomen bijvoorbeeld haalt uit het buitenland (bijvoorbeeld een ouderdomspensioen uit Italië) dan kan men vrijstelling vragen voor de premies-volksverzekeringen. Waar moet men belasting betalen? Men betaalt in het genoemde geval de belasting in Italië, maar daarmee is de kous niet af. Men moet dan ook nog de volksverzekeringen betalen in Nederland! Vrijstelling is vrij eenvoudig te verkrijgen, maar momenteel kan dit niet met terugwerkende kracht. De FNV pleit voor een terugwerkende kracht van 1 jaar. Het ministerie van SZW zal dit in overweging nemen. Meer informatie over dit soort onderwerpen wordt geboden door de Belastingdienst. Deze heeft een steunpunt "Grensoverschrijdend werken en Ondernemen". Dit is gevestigd te Heerlen.

De heer Essers behandelt kort de opbouw van de AOW. Dit is 2% per jaar. Voor jaren die vallen voor de start van de AOW (1957) geldt voor EU-burgers (net als voor Nederlanders) dat deze jaren hen geschonken worden. De heer Essers raadt iedereen aan om 2 jaar tevoren bij de SVB te controleren welke rechten men heeft opgebouwd. Ook de bedrijfspensioenen willen nog wel eens problematisch zijn, dus ook hier moet men goed controleren welke rechten er zijn.

Een casus die op dit gebied nog besproken moet worden betreft de keuzevrijheid. Stel: een tijdelijke arbeidsovereenkomst in een andere Lidstaat is afgelopen. Men kan nu kiezen: terug naar Nederland, met een Nederlandse werkloosheidsuitkering (via het E-301-formulier), of blijven in de andere Lidstaat. Dan krijgt men een uitkering van het land waar men blijft wonen (en moet in Nederland het E-301-formulier afgegeven worden). Verder kan men ook halverwege terugkeren in geval van spijt.

De heer De Jong vraagt of EURES ook op internet te bekijken is. De heer Essers geeft aan dat dit zo is.

🏠 http://europa.eu.int/comm/employment_social/elm/eures/en/indexen.htm

Het Bestuur

(Bijgewerkte samenvatting van de notulen)

Mededeling van het Bestuur

Dit voorjaar komt er een plaats vrij in het bestuur als gevolg van het aftreden van één van de huidige bestuursleden. Wij zijn daarom op zoek naar een nieuw bestuurslid. Gezien de huidige samenstelling van het bestuur gaat onze voorkeur uit naar iemand van Nederlandse afkomst.

Hoewel de verschillende bestuursfuncties binnen het bestuur worden verdeeld, meestal na de Algemene Ledenvergadering die jaarlijks in april wordt gehouden, hebben wij dringend behoefte aan een secretaris en zouden wij het op prijs stellen als het nieuwe bestuurslid deze functie op zich neemt. De werkzaamheden van de secretaris omvatten hoofdzakelijk het maken van de verslagen van de bestuursvergaderingen en het jaarverslag. Andere secretariële werkzaamheden worden uitgevoerd door de secretaresse van de Vereniging, die ook het contactpunt is voor de Vereniging. Vanzelfsprekend zal het nieuwe bestuurslid ook betrokken zijn bij de andere activiteiten van de Vereniging.

Heeft U belangstelling voor deze bestuursfunctie? Neem dan contact op met het secretariaat: Mervi Leveelahti ✉ vnf@xs4all.nl, Dirk Gerhardtstraat 34, 3119 BT Schiedam (☎ 010-473.44.08, op maandagen tussen 9.00 en 12.00 en op dinsdag, woensdag en donderdag tussen 17.00 en 21.00; 📠 010-473.36.08).

Tiedotus johtokunnalta

Tänä keväänä on jälleen yksi johtokunnan jäsen erovuorossa ja niinpä etsimme uutta jäsentä johtokuntaan. Johtokunnan rakenteen huomioon ottaen tulisi uuden jäsenen olla hollantilaista syntyperää oleva henkilö.

Vaikkakin tehtävät johtokunnan sisällä jaetaan vasta vuosittaisen, huhtikuussa pidettävän Yleisen jäsenkokouksen jälkeen, toivomme nyt löytävämme jäsenen, joka toimisi myös johtokunnan sihteerinä. Johtokunnan sihteerin tehtäviin kuuluvat pääasiassa johtokunnan kokouspöytäkirjan- sekä vuosikertomuksen kirjoittaminen. Muut sihteerin tehtävät hoitaa yhdistyksen sihtööri, joka samalla toimii myös yhdistyksen yhteyshenkilönä. Tietenkin uudella jäsenellä on myös mahdollisuus osallistua, järjestää ja vaikuttaa muihin yhdistyksen aktiviteetteihin.

Olisiko Sinulla kiinnostusta tähän tehtävään? Ota yhteyttä yhdistyksen sihtööriin: Mervi Leveelahti ✉ vnf@xs4all.nl, Dirk Gerhardtstraat 34, 3119 BT Schiedam (☎ 010-473.44.08, maantaisin klo 09.00 ja 12.00 välillä ja tiistaista torstaihin klo 17.00 ja 21.00 välillä; 📠 010-473.36.08).

Britter tillåter människokloning

VASA Johanna Smulter/FNB

“Forskningen kan rädda liv” – Filosof varnar för följderna av genteknologin

– Forskning på embryon är en utveckling som man varken behöver välkomna eller beklaga. Det är en oundviklig teknologisk utveckling. Människor bör dock vara medvetna om vad som pågår. Så säger Ingmar Pörn, professor i filosofi, om det beslut som parlamentet i Storbritannien tog på tisdagen om att tillåta kloning av människofoster i vetenskapliga syften.

Han ser forskningen på embryon som ett av de första stegen i riktning mot ett framtida samhälle där vi delar in människor i A- och B-människor.

– Det blir intressant för försäkringsbolag och arbetsgivare som kanske vill se en persons genetiska livskort innan de vill låta försäkra eller anställa personen. Han ser det också som möjligt att man i framtiden börja kлона människor för att få människorna perfekta från början, utan genetiska “fel”

Storbritannien första landet

Kloning av embryon innebär enligt Rune Frants, professor i medicinsk genetik, att man från embryot utvecklar stamceller, som man sedan kan bedriva forskning på, med målet att ta fram nya behandlingsmetoder för allvarliga sjukdomar.

Storbritannien blir det första landet i Europa som tillåter kloning av embryon. Forskning på embryon har redan tidigare varit tillåten i Storbritannien, liksom den också är det i Finland.

Lagstiftningen förutsätter dock att forskningen baserar sig endast på embryon som blivit över då man på konstgjord väg befruktat kvinnor. Den förutsätter också att embryot inte är äldre än 14 dagar. Att kлона embryon, eller alltså utveckla stamceller från dem, underlättar forskningen betydligt.

– Om man utvecklar stamceller från embryot får man tusentals celler som man kan odla vidare. Det möjliggör en mer långtgående forskning, säger Frants.

– Varje cell kan i princip ge upphov till en ny individ. Men den kan också bli delar av ett organ i den omgivning där man sätter in den. På det sättet blir det möjligt att reparera till exempel en infarkt i hjärna eller hjärta, säger han.

Storbritanniens premiärminister Tony Blair föreslog i somras att kloning av embryon ska tillåtas. Den allmänna opinionen har varit kritisk till förslaget och det har betecknats som omoraliskt. Parlamentet motiverade lagen med att möjligheterna att finna bot på svåra sjukdomar förbättras.

– Det handlar om att i framtiden kunna fördröja eller bota sjukdomar som till exempel olika hjärnsjukdomar, säger Frants. Exempel på sådana sjukdomar är Alzheimers, Parkinsons och Huntingtons. Frants påpekar att frågan har två sidor. Ska man tillåta forskning på embryon för att eventuellt hitta botemedel på svåra ärftliga sjukdomar? Eller ska man låta bli? Vilket är mer etiskt?

– Representanter för båda sidor säger att de baserar sin filosofi på etik, säger Frants.

– När vi talar om etik bör vi göra det öppet. Det får inte bara vara fråga om pseudoetik då någon som är 25 år gammal och har rika föräldrar sitter bakom ett skrivbord och säger vad som är etiskt riktigt.

“Genteknologin en börda”

Cellerna i ett embryo lämpar sig enligt Frants väl för forskning eftersom de kan utvecklas i många olika riktningar. En människas celler blir allt mer specialiserade med åren, och celler från vuxna människor är därför inte så lätta att styra. Om unga celler får rätt signaler kan de enligt Frants utvecklas till muskelceller, nervceller eller vilken cell helst som behövs, om de sätts in i rätt omgivning. Rune Frants anser att vi borde se möjligheterna och inte bara svårigheterna med cellforskningen.

– Jag tror inte det är så många som verkligen allvarligt tänker att man skulle börja kлона människor. Jag ser det mest som en fantasibild. Ingmar Pörn varnar dock för att genteknologin kommer att orsaka oss stora lidanden i framtiden.

– När kärnteknologin kom sa man att elektriciteten kommer att bli så billig att det inte ens lönar sig att skicka ut elräkningar. Nu vet man inte vad man ska göra av avfallet och skjuter kostnaderna på framtiden.

– Genteknologin kommer att bli en börda för oss när vi ställs inför frågan om vilka slags människor som är värda att få leva eller överleva, säger han.

(*Vasabladet Net Editie 21.12.2000.*)

De Britten staan klonen van mensen toe

Vasa, Johanna Smulter/FNB

“Onderzoek kan mensenlevens redden” – Filosoof waarschuwt voor de gevolgen van gentechnologie

“Embryo onderzoek is een ontwikkeling die niet verwelkomd c.q. betreurd dient te worden. Het is een niet tegen te houden technologische ontwikkeling. Mensen behoren op de hoogte te zijn van wat er gaande is.” Dit zegt Ingmar Pörn, professor in de filosofie, over het onlangs door het Engelse parlement genomen besluit betreffende het, voor wetenschappelijke doeleinden, toestaan van klonen van menselijke embryo's. Professor Pörn ziet bovengenoemd onderzoek als een eerste stap in de richting van een samenleving waar mensen ingedeeld worden in A- en B-mensen.

“Dit zou een interessante ontwikkeling voor verzekeringsmaatschappijen en werkgevers kunnen zijn. Alvorens over te gaan tot het verzekeren c.q. aanstellen van mensen zouden zij eerst de genetische code kaart kunnen raadplegen om zodoende bepaalde genetische risico's te vermijden.” Professor Pörn acht het mogelijk dat men in de toekomst overgaat tot het klonen van “perfecte mensen” zonder “genetische fouten”.

Groot-Brittannië het eerste land

Het klonen van menselijke embryo's houdt volgens Rune Frants, professor in de medische genetica, in, dat er uit een embryo stamcellen ontwikkeld worden t.b.v. medisch onderzoek, om zodoende nieuwe therapieën te kunnen ontwikkelen voor bepaalde ziekten.

Groot-Brittannië is het eerste land in Europa dat het klonen van menselijke embryo's legaliseert. Onderzoek van embryo's was al toegestaan in Groot-Brittannië, en dit geldt ook voor Finland. Volgens de wet moeten zulke embryo's afkomstig zijn van resten van een in-vitro fertilisatie en ze mogen niet ouder zijn dan 14 dagen.

Het klonen van embryo's, of anders gezegd het ontwikkelen van stamcellen uit embryo's, is een zeer waardevolle hulp gebleken bij medisch onderzoek.

“Bij het ontwikkelen van stamcellen uit een embryo krijgt men duizenden cellen die verder gekweekt kunnen worden. Dit maakt meer diepgaand onderzoek mogelijk”, zegt Frants. “Uit elke cel kan in principe een nieuwe mens ontstaan. Maar de cel kan zich ook ontwikkelen tot een gedeelte van een orgaan in de omgeving waar de cel ingeplant wordt. Hierdoor wordt het mogelijk om de schade, bijvoorbeeld na een herseninfarct of hartinfarct, te herstellen”, zegt Frants.

Afgelopen zomer stelde de Britse premier Tony Blair voor om klonen van menselijke embryo's wettelijk toe te staan. De Britten vonden dit voorstel immoreel. De motivatie van het parlement was dat dit wellicht van grote betekenis zou kunnen zijn voor het ontwikkelen van nieuwe behandelmethode van ernstige ziektes.

“In de toekomst zou men het ziekteverloop van o.a. bepaalde hersenaandoeningen aanzienlijk kunnen vertragen zoals o.a. Alzheimer, Parkinson en Huntington”, zegt Frants. “De vraag is: kiest men voor het legaliseren van het gebruik van embryo's om zodoende de behandeling van ernstige genetische aandoeningen te kunnen voorkomen of laat men die mogelijkheid onbenut. Wat is meer ethisch? Voor- en tegenstanders kunnen zich beroepen op de ethiek. Ethische discussies moeten open en eerlijk gevoerd worden. Het mag niet verworpen tot pseudo-ethiek waarbij b.v. een 25-jarige, van rijke afkomst, van achter zijn bureau zit te bepalen wat ethisch goed is.”

Gentechnologie een last

Embryocellen zijn zeer geschikt voor onderzoek omdat zij zich gemakkelijk kunnen ontwikkelen in verschillende richtingen, zegt Frants. Cellen van volwassenen laten zich minder gemakkelijk leiden omdat de cellen, naar mate ze ouder worden, zich meer specialistische eigenschappen toeëigenen van de omgeving. Wanneer jonge cellen de juiste signalen krijgen en ingezet worden in een specifieke omgeving, kunnen zij zich ontwikkelen tot spiercellen, zenuwcellen of wat bij het beoogde ziektebeeld gewenst is. Rune Frants ziet liever de mogelijkheden dan de moeilijkheden bij celonderzoek. “Zelf geloof ik niet dat er veel mensen zijn die de kans op misbruik van deze technologie onverantwoordelijk hoog inschatten, ik zie het meer als een spookbeeld.”

Ingmar Pörn vindt een waarschuwing voor het misbruik van de gentechnologie in de toekomst op zijn plaats. “Toen de kerntechnologie zijn intrede deed zei men dat de elektriciteit zo goedkoop zou worden dat het niet meer de moeite waard zou zijn om de rekeningen op te sturen. Op dit moment weet men zich geen raad met het afval, de kosten voor het opruimen daarvan worden naar de toekomst geschoven. De gentechnologie zal een last blijken te zijn wanneer wij een keuze moeten maken wie wel/niet in leven mag blijven”, aldus Pörn.

(Vasabladet Net Editie 21.12.2000.)

(Vertaling: Margot Frants)

Bijlage van de redactie met betrekking tot de situatie in Nederland: In verschillende Nederlandse kranten stond onlangs het bericht dat het er naar uit ziet dat een meerderheid van de Tweede Kamer van mening is dat foetussen van zwangerschappen die voor de 24ste week door een abortus of miskraam zijn beëindigt, gebruikt kunnen worden voor medisch wetenschappelijk onderzoek. Alleen de kleine christelijke partijen hebben grote moeite met het wetsvoorstel van minister Borst.

Suomalaisen Naisen Päivät 10. – 11. maaliskuuta 2001

On taas hotelleita tutkittu, hintoja laskeuteltu sekä neuvotteluja käyty ja kyllä mahtaa suomalaisen naisen sydäntä lämmittää, kun lopputulos on kantarelli!

Viime kerralla vietimme päivät munkkiloostarissa, joka paikkana oli upea, mutta monet ilmoittivat haluavansa enemmän mukavuuksia. Toimikunta tekee parhaansa täyttääkseen kaikkien toiveet: Ensi keväänä olemme *Hotel Cantharel'ssa*, joka on viehättävä ja kodikas – ja se sijaitsee aivan Veluwen kupeessa. Maisemat ovat upeat ja huoneissa tuskin on toivomisen varaa, jokaisessa on kylpyamme ja suihku, wc sekä väritelevisio (jos jollain on aikaa katsoa), lämpöä riittää ja sauna on käytettävissä sekä lauaintaina että sunnuntaina. Kantarelli sijaitsee *Ugchelen'ssa* (Apeldoornin kyljessä), löytyy helposti sekä A1 että A50 teiltä ja yleiskulkuneuvoillakin sinne pääsee mukavasti.

Petit on siis hyvin petattu, mutta ei sitä vain nukkumaan ja peseytymään olla menossa, vaan ennenkaikkea olemaan, tekemään ja (toivottavasti) viisastumaan yhdessä.

Viime kerralla *Ritva Enäkoski* ja *Marco Bjurström* jo vähän uhkailivat voivansa tulla toistekin ja näinhän tapahtuu! He ovat luvanneet jatkokurssin, joka pidetään lauaintaina iltapäivällä. Henkisen ravinnon jälkeen muistetaan fyysisistä puolta Marcon tanssitunnilla. Sen jälkeen on hyvä pujahtaa saunaan tai rivakalle lenkille luontoon. Illallisen jälkeen saamme vieraita rajan takaa. Saksassa toimiva Jukolat-teatteriryhmä esittää meille näytelmän "Akkaralli". Illan päätteeksi on vapaaehtoista toimintaa baarissa kunnes Nukkumatti vinkkaa pehmeään sänkyyn.

Sunnuntain aloitamme kaikki tavallamme, esimerkiksi saunan merkeissä. Aamiaisen jälkeen on perinteinen Aamunavaus ja sitten työpajoihin. Monet ilmoittivat viimeksi haluavansa osallistua useampaan kuin yhteen työpajaan ja ensi keväänä pyrimme täyttämään tämänkin toiveen. Valittavana on mm. liikuntaa, runoa, laulua, itsetutkiskelua ja käsitöitä sekä piirustusta. Päivien päätteeksi vietämme yhdessä vielä tuokion kooten ajatuksia ja tunnelmia päivien pohjalta. Toivotaan, että olemme kaikki yhtä tyytyväisiä kuin vuosi sitten.

Molempina päivinä on viime vuodesta tuttu luettujen kirjojen ja lehtien myyntipöytä, joten tuo lukemasi ja ja hyväksi havaitut kirjasi myyntiin, jos niistä raskit luopua. Kotiin kannamme ostettujen kirjojen lisäksi sylintäydeltä arpajaisvoittoja.

Edellisissä tiedotuksissa toisaalla on jo mainittu mahdollisesta "Ahkerat Sormet" myynti-näyttelystä. Älkää hyvät naiset laittako kynttiläenne vakan alle, vaan tuokaa se loistamaan yhteisille päivillemme. Olisi tosi mielenkiintoista nähdä mitä kukin touhuaa omissa oloissaan ja ideoiden vaihtaminen ei mene koskaan hukkaan. Jos haluatte osallistua töillänne näyttelyyn, ottakaa yhteyttä Tessaan. Jos on muuta kysyttävää päivien johdosta, voitte ottaa yhteyttä kehen tahansa toimikunnan jäsenistä.

No hei sitten ja tapaamisiin kantarellin hatun alla.

Tessa

Toimikunnan nimissä:	<i>Aila Dijkhuizen</i>	☎ 010-458.50.19
	<i>Tarja Kanth-Nyholm</i>	☎ 070-335.16.64
	<i>Riitta Koskenniemi</i>	☎ 06-21.84.29.51
	<i>Tessa Lausas</i>	☎ 0229-54.35.69
	<i>Helinä Luttinen</i>	☎ 010-452.16.28
	<i>Anna-Maija Scholten</i>	☎ 071-515.67.89

De Finse Vrouwendagen 10 – 11 maart 2001

Men heeft alweer hotels bekeken, tarieven berekend en onderhandeld, en moge het voor Finse vrouwen hartverwarmend zijn dat het eindresultaat Cantharel werd.

De vorige keer vierden wij de dagen in een monnikenklooster. Het was een prachtige plek, maar verschillende bezoeksters wensten meer faciliteiten voor de volgende keer. De voorbereidingscommissie doet haar best om aan alle wensen te voldoen. Het komende voorjaar zullen we verblijven in *Hotel Cantharel*, een charmant en gezellig onderkomen aan de rand van de Veluwe. De uitzichten zijn mooi en de kamers laten niets te wensen over. In elke kamer zijn bad, douche, toilet en kleurentelevisie (als er tijd is om te kijken). Er is voldoende verwarming en de sauna is beschikbaar op zaterdag en zondag. Het hotel Cantharel ligt in *Ugchelen* (dichtbij Apeldoorn) en is gemakkelijk te bereiken via de A1 en A50, en ook met het openbaar vervoer.

De bedden zijn dus opgemaakt, maar wij komen er niet alleen om te slapen of te baden. We zullen vooral samen zijn, samen werken en hopelijk samen wijzer worden.

De vorige keer “dreigden” *Ritva Enäkoski* en *Marco Bjurström* nogmaals te komen, en dat gaat ook gebeuren. Zij hebben beloofd een vervolgcursus te geven op zaterdagmiddag. Na de geestelijke voeding volgt de fysieke op Marco's dansles. Daarna is het goed om naar de sauna te gaan of een fikse wandeling in de natuur te maken. Na het avondeten zullen wij bezoek van onze oosterburen ontvangen. Het in Duitsland werkende theatergezelschap *Jukolat* speelt voor ons het toneelstuk “Akkaralli”. Daarna volgt het vrijblijvende en vrijwillige bargebeuren tot het Zandmannetje ons naar het zachte bedje lokt.

Zondagochtend wordt door iedereen op eigen manier begonnen, bijvoorbeeld met saunabezoek. Na het ontbijt is er de traditionele ochtendopening, en daarna starten de workshops.

Omdat er vorige keer wensen waren om deel te kunnen nemen aan verschillende workshops proberen we komend voorjaar ook deze wens te vervullen. Men kan kiezen tussen o.a. beweging, gedichten, zang, zelfonderzoek, handwerken en tekenen. Ter afsluiting van deze dagen zullen wij nog een moment samen zijn om onze gedachten en indrukken te verzamelen. Laten we hopen dat we even tevreden zullen zijn als een jaar geleden.

Evenals vorig jaar is er nu ook de bekende verkooptafel voor gebruikte boeken en bladen. Dus neem de door jezelf gelezen en goedgekeurde boeken mee om te verkopen als je hart het toestaat. Terug naar huis nemen we dan naast de gekochte boeken ook een handvol loterijprijzen mee.

In vorige mededelingen werd er al verteld over de “Vlijtige Vingers Expositie”. Laat niet, beste vrouwen, je licht onder de korenmaat schijnen, maar breng het stralend mee naar onze gemeenschappelijke dagen. Het zal werkelijk interessant zijn om te zien waarmee iedereen in haar eigen plekje bezig is. Het uitwisselen van ideeën gaat nooit verloren. Als jullie met jullie werkstukken aan deze expositie willen meedoen, neem dan contact op met Tessa. Als er nog vragen zijn over deze dagen kunnen jullie gerust contact opnemen met de commissieleden^[1].

No hei, tot ziens onder het “hoedje van de cantharel”, mede namens de commissie,

Tessa

(Vertaling: Eeva Kriek Tuovinen)

[1] De telefoonnummers van de leden van het organisatiecomité van staan onderaan pagina 16.

Finse evenementen in 2001 – Suomalaistapahtumat vuonna 2001

13.1.– 11.3.	Enschede (Galerie Stolker, Haverstraatpassage 72, ☎ 053–432.46.71); tentoonstelling van Hanni Stolker (schilderijen) en Eila Minkkinen (beeldhouwwerk) • <i>Hanni Stolkerin (maalauksia) ja Eila Minkkisen (veistoksia)</i>
2.2.– 11.3.	Antwerpen (Fins Cultureel Centrum, Italiëlei 69, ☎ +32–3–231.87.51); tentoonstelling van Juha-Pekka Laakio en Tony Le Duc (do–zo 14.00–18.00) • <i>Juha-Pekka Laakion ja Tony Le Ducin taidenäyttely (to–su 14.00–18.00)</i>
12.2.	Utrecht (Vredenburg, ☎ 030–231.45.44); het Koninklijk Concertgebouworkest speelt o.a. de symfonie nr. 7 van Sibelius • <i>Koninklijk Concertgebouworkest soittaa mm. Sibeliuksen seitsemännen sinfonian</i>
17.2.	Rotterdam (Finse Zeemanskerk); dansavond • <i>lauantaitanssit 18.00–22.00</i>
10.3.	Amsterdam (Het Concertgebouw, ☎ 020–671.83.45); het Zweeds Symfonie Orkest Gävle o.l.v. Petri Sakari speelt o.a. muziek van Sibelius (En Saga) • <i>ruotsalainen Gävlen sinfoniaorkesteri Petri Sakarin johdolla soittaa mm. Sibeliuksen musiikkia (En saga)</i>
12.3.	Den Haag (Dr. Anton Philipszaal); het Zweeds Symfonie Orkest Gävle o.l.v. Petri Sakari speelt muziek van Grieg, Chopin en Stenhammer • <i>ruotsalainen Gävlen sinfoniaorkesteri Petri Sakarin johdolla soittaa Griegin, Chopinin ja Stenhammerin musiikkia</i>
3.4.	Amsterdam (Het Concertgebouw, kleine zaal, ☎ 020–671.83.45); New Helsinki Kwartet speelt muziek van Berg en Janáček • <i>Uusi Helsinki -kvartetti soittaa Bergin ja Janacekin musiikkia</i>
5.4.	Utrecht (Vredenburg, ☎ 030–231.45.44); het Rotterdams Philharmonisch Orkest speelt o.a. het vioolconcert van Sibelius (viool Nikolaj Znaider) • <i>Rotterdams Philharmonisch Orkest soittaa mm. Sibeliuksen viulukonserton (viulu Nikolaj Znaider)</i>
6.4.	Rotterdam (De Doelen, Schouwburgplein 50, ☎ 010–217.17.17); het Rotterdams Philharmonisch Orkest o.l.v. Zoltan Kocsis speelt o.a. het vioolconcert van Sibelius • <i>Rotterdams Philharmonisch Orkest soittaa Zoltan Kocsisin johdolla mm. Sibeliuksen viulukonserton</i>
8.4.	Rotterdam (De Doelen, Schouwburgplein 50, ☎ 010–217.17.17); het Rotterdams Philharmonisch Orkest o.l.v. Zoltan Kocsis speelt o.a. het vioolconcert van Sibelius • <i>Rotterdams Philharmonisch Orkest soittaa Zoltan Kocsisin johdolla mm. Sibeliuksen viulukonserton</i>
29.4.	Rotterdam (De Doelen, Jurriaanse Zaal – om 14.30 uur, Schouwburgplein 50, ☎ 010–217.17.17); Pekka Kuusisto (viool) en Raija Kerppo (piano) spelen werken van Lutoslawski, Schumann, Ravel en Prokofjev • <i>Pekka Kuusisto (viulu) ja Raija Kerppo (piano) soittavat Lutoslawskin, Schumannin, Ravelin ja Prokofjevin sävellyksiä</i>
29.4.	Rotterdam (De Doelen, Jurriaanse Zaal – om 20.15 uur, Schouwburgplein 50, ☎ 010–217.17.17); het Doelen Kwartet speelt o.a. het strijkkwartet nr. 3 van Kaipainen • <i>de Doelen Kwartet soittaa mm. Kaipaisen jousikvartetton nr. 3</i>

Runo Lapista

Minä olen Gyöngyi Wiekeraad–Kovács, sisukas unkarilainen tyttö, asuva Hollannissa. Äidinkieleni on siis unkarin kieli mutta yritän oppia suomen kielen, koska minä rakastan Suomi, suomalaiset ja kaikki asiat Suomesta oikein paljon. Olen ollut jo kahdeksan kerta Suomesa ja neljä kerta Lapissa. Minun täytyy sanoa, että minulla on Lapin kuume. Lapin retkejä olivat aina niin syviä ja vaikuttavia. Kaksi vuotta sitten minä olen kirjoitanut runoja Lapista ja jos on mahdollista, haluan tehdä sen Aviisiin, että kaikki voilukea sen, joku rakastaa Lapista ja Suomesta!!!

Gyöngyi (Helmi)

 wiekeraad@hotmail.com

Lappföldön

megborzongott a tó tükre
s elindult útján a köd
a rénszarvas összerezent
s a megreccsent ág nyögve lehelte ki lelkét a lába alatt

a vén fenyő ránkaszedte tuskés ruháját
s a kékbegyű fülemüle izgatottan kezdte el énekét

szállt a hang, szállt messeze, messeze
s még a felhőtlen ég is közelebb jött,
hogy jobban hallhassa e különös dalt

a kelyhes zuzmó szélesre tárta kelyhét
a hegyi nyír felemelte fáradt fejét
s a hallgatag kövek megemelték a szivárvány talapzatát

táncra perdült az erdő
s a patak kicsordult a medréből örömében

szállt a hang és vitte a hírt
a csillagok kíváncsian bújtak ki felhőagyukból
borzongásuk megfestette az eget
a hold ünneplöbe öltözött
és a menny kapuit sarkig kitaríta

a kékbegyű fülemüle dala megérintette Isten szívét
és néz:

Isten kiöntötte vén csanakjából az északi fényt
s a fénnel együtt végtelen szeretetét

Runo Lapille

kauniina väreili järven peili
ja sumu kaikkosi pois
poro säpsähti
ja rasahtava oksa valittain murtui sen jalan alla

vanha honka suoristi piikkikkään pukunsa
ja sinirintä satakieli alkoi malttamattomasti laulunsa

ääni häipyi kaukaisuuteen, kaukaisuuteen
ja jopa pilvetön taivas lähestyi
kuullakseen tämän merkillisen laulun

pikarijäkälä avasi maljansa
tunturikoivu nosti väsyneen päänsä
ja vaiteliaat kivet nostivat sateenkaareen jalustan

metsä alkoi tanssin
ja puro riemuista ryöpsähti uomastaan

ääni häipyi ja vei sanomaansa
tähdet nousivat pilvivoiteestaan uteliaina
ja niiden väristys maalasi taivaan
kuu pukeutui juhlapukuunsa
ja avasi portinsä taivaaseen

sinirintä satakielen laulu kosketti Jumalan sydäntä
ja katso:

Jumala kaatoi vanhasta kuksastaan revontulet
ja samalla ikuisen rakkauten

Een andere kijk op de Finse onafhankelijkheid

Paavo Haavikko (1931–) is een bekend schrijver in Finland. Hij publiceert sinds het begin van de jaren '50; aanvankelijk vooral experimentele gedichten. In 1984 zijn er enkele in het Nederlands verschenen onder de naam "Winterpaleis". Maar al zijn die gedichten vertaald, ze zijn niet aan mij besteed. Te abstract. Het libretto dat Haavikko schreef bij een opera over het leven van Paavo Nurmi, die vorig jaar in Helsinki in première ging, was naar verluidt, ook voor een groot deel van het publiek onbegrijpelijk.

Maar Haavikko schreef behalve lyriek ook enkele boeken over geschiedkundige onderwerpen. Ook die boeken zijn controversieel. Zo'n boek trof ik aan in een witte boekenhal in Helsinki. Het boek is in 1997 uitgegeven door de eigen uitgeverij van de schrijver, Art House. Het heet "Suuri Keinottelu, Pariisin maailmannäyttelystä Tarton rauhaan": de Grote Speculatie, van de wereldtentoonstelling van Parijs tot de vrede van Tartu, en het behandelt de periode 1900–1920, de periode dat Finland onafhankelijk werd. En anders dan met de gedichten van Haavikko, kon ik dit verhaal wel volgen. Haavikko geeft een andere kijk op het zelfstandig worden van Finland dan ik elders heb gelezen en daarom wil ik beide lezingen hier beknopt beschrijven. Ik ben geen historicus, dus ik weet niet waar Haavikko eventueel in de fout is gegaan.

Paavo Haavikko
piirros/tekening: Pekka Vuori

In de traditionele lezing wordt het onafhankelijk worden van Finland beschreven als een strijd van het grootvorstendom Finland tegen de grote onderdrukker, het Tsaristische Rusland, waarbij de anti-bolsjewistische "Witten" beter worden afgeschilderd dan de bolsjewistische "Roden". In de loop van de 19e eeuw had het nationalisme in Finland voet aan de grond gekregen. Hierbij speelden de Finse taal, de samenstelling van het nationale verhaal de Kalevala en de Finse aardrijkskunde van Topelius een belangrijke rol. Rusland zag dat met lede ogen aan. Aan het eind van de 19e eeuw werden pogingen gedaan de Finse grondwet te ontkrachten en Finland meer te integreren in het Russische rijk. Vele intellectuelen uit West Europa, waaronder de Leidse rechtsgeleerde Prof. W. van der Vlugt, protesteerden hiertegen bij Tsaar Nicolaas II door een petitie aan te bieden. Maar zonder succes. Vele rechten werden de Finnen ontnomen. Huiszoekingen, arrestaties en verbanningen waren aan de orde van de dag. Die tijd wordt de eerste periode van onderdrukking (sortokausi) genoemd. Na een algemene staking in het Russische rijk en het verlies van een oorlog tegen Japan kreeg Finland in 1906 een nieuw parlement en was de eerste "sortokausi" voorbij. Maar in 1910 begon een nieuwe poging Finland te russificeren. In het bestuur werd het Russisch voertaal en andere maatregelen werden genomen om de Finse natie te assimileren met de Russische. Ook toen weer onderdrukking: de tweede "sortokausi".

De Eerste Wereldoorlog brak uit. Het gevoel van de Finnen was anti Russisch. In de perielen rond de "Maartrevolutie" van 1917, waarbij de Tsaar afstand deed van de troon, werd het streven naar een onafhankelijk Finland groter, wat uiteindelijk resulteerde in de onafhankelijkheidsverklaring van december 1917. Lenin, die inmiddels in Rusland aan de macht was gekomen, erkende de afscheiding.

Ondertussen was er tweespalt binnen het Finse volk ontstaan. Een deel wilde de revolutie in Rusland volgen (de *Roden*) en een deel wilde een burgerlijk en zelfstandig Finland

stichten (de *Witten*). In januari 1918 namen de *Roden*, volgens de traditionele geschiedschrijving geholpen door Russische soldaten, de macht over in Helsinki en ontstond er een burgeroorlog. De (witte) senaat vluchtte uit Helsinki naar Vaasa. Uiteindelijk was het Carl Gustaf Mannerheim, voormalig officier in het Russische leger, die er met behulp van zowel Finse als Duitse troepen in slaagde, de burgeroorlog in het voordeel van de *Witten* te beslechten.

Haavikko plaatst de gebeurtenissen in een wat ander, breder en misschien speculatief kader. Ik vat zijn visie met eigen woorden kort samen. Volgens hem hebben de *Roden* en de *Witten* tot 1918 van dezelfde verwerpelijke middelen gebruik gemaakt: terreur en propaganda. Hij vindt Nicolaas II een goedwillende man, die niet anders wilde dan de andere vorsten van grote rijken: het rijk in stand houden. Het waren allemaal staten met meerdere volkeren binnen de rijksgrenzen: het Ottomaanse Rijk, Oostenrijk Hongarije, het Verenigd Koninkrijk, Duitsland. In al die landen dook het nationalisme op in de vorm van separatistische bewegingen. Serven en Kroaten, Ieren en Oekraïners, Tsjechen en Polen. In de petitie aan de tsaar ten gunste van Finland (zie hierboven) ziet Haavikko meer een afwijzing van een vermeend barbaars Rusland, dan een principiële stellingname van de westerse wereld voor zelfbeschikking van de volkeren. De tsaar ging niet anders met zijn onderdanen om dan zijn collegae. De beide "sortokausi's" zijn een logisch gevolg van het streven om de staat bijeen te houden. Als Finland bij Rusland zou blijven, was dat voor beide landen voordelig: Finland leverde industrieproducten aan Rusland en Rusland kon zijn graan kwijt in Finland. Volgens Haavikko was Finland zelfs in het voordeel. Rusland verzorgde de defensie van Finland, zonder dat Finland daar een penni voor hoefde te betalen.

In 1915 had Rusland door de oorlog behoefte aan geld. Tot 1917 verstrekke Finland drie leningen aan Rusland. Na de maartrevolutie waren er onderhandelingen over een nieuwe lening. Haavikko wijt het aan de incompetentie en kortzichtigheid van Paasikivi, de latere president van Finland, dat die mislukten. Het gevolg was onder andere dat de invoer van graan uit Rusland kelderde van meer dan 300 miljoen kilo in 1916 tot enkele tientallen miljoenen kilo's in 1917. Omdat Finland zelf onvoldoende graan produceerde, ging het brood op de bon en ontstonden er voor het eerst in de 20e eeuw voedselproblemen, die de sociale onrust vergrootten.

Na de maartrevolutie van 1917 in Petersburg deed de tsaar afstand van de troon en werden de burgerrechten in heel Rusland hersteld. Finland kreeg zijn oude rechten van voor 1899 weer terug. Finland was toen nog deel van het Russische rijk en kreeg een nieuwe (Russische) gouverneur-generaal. Maar het herstel van de oude rechten leidde ook tot ontbinding van het Russische bestuursapparaat. Er ontstond een vacuüm, waarin zich een vorm van lokale autonomie ontwikkelde, die onder andere betekende dat de politie opnieuw georganiseerd moest worden. In dit vacuüm konden de Rode Gardes en (witte) Burgerwachten, die al na de stakingen van 1905 waren ontstaan, verder tot ontwikkeling komen en met elkaar gaan concurreren. Beide kanten maakten daarbij op een vergelijkbare manier misbruik van macht. Haavikko noemt dat de witte en de rode terreur. De onmacht van het plaatselijke bestuur om een goed geleide politiemacht in stand te houden was er de oorzaak van dat de situatie afgleed naar een burgeroorlog. In november en december 1917 waren er als uitvloeisel van de oktoberrevolutie in Rusland oproer en stakingen in Finland. Toch werd op 6 december de onafhankelijkheid uitgeroepen. De burgeroorlog was volgens Haavikko feitelijk al voor de onafhankelijkheidsverklaring begonnen.

Haavikko meldt dat de Senaat in maart 1918 een verdrag met Duitsland sloot, waardoor Finland tot het invloedsgebied van Duitsland ging behoren. De *Roden* in Helsinki sloten

een soortgelijk verdrag met de Russen. De Russen deden echter niets toen de Duitsers in mei 1918 landden bij Helsinki en Helsinki veroverden.

Voor Haavikko was Mannerheim de enige die oog had voor de internationale verhoudingen. Hij versloeg de *Roden*, maar was zeker niet pro-Duits. Hij was er tegen dat Duitse troepen landden in Helsinki.

Svinhufvud en Paasikivi hadden na de burgeroorlog voorgesteld om van Finland maar een koninkrijk te maken. Er werd een aspirant-koning gevonden in de familiekring van de Duitse keizer. Door het voor de Finse regering onverwachte verlies van Duitsland in november 1918 heeft die koning nooit Finse bodem betreden.

Mannerheim gokte niet op de Duitsers. In november 1918 reisde hij naar Londen en Parijs om daar, tegen de wil van de Finse regering van Paasikivi, te pleiten voor de Finse zaak. Hij kweekte daarbij zoveel goodwill voor het jonge Finland, dat de toenadering tot Duitsland werd vergeven. Na het verlies van Duitsland werd Mannerheim tijdelijk staats-hoofd tot de verkiezingen van 1919. Nadat in 1919 Ståhlberg president was geworden verliet Mannerheim het land en vestigde zich voor een poosje in Zweden.

Mannerheim was anti-Bolsjewiek. Er zijn volgens Haavikko zelfs aanwijzingen dat hij overwogen heeft de *Witten* in Rusland te gaan helpen. Over zijn mening over een groot-Finland met Oost Karelië, dat altijd al Russisch was geweest, is geen zekerheid. Zeker is wel dat volgens Haavikko, Mannerheim de belangrijkste persoon is geweest voor de vestiging van de Finse staat in de periode na de Burgeroorlog. Maar Paasikivi en Svinhufvud hebben volgens hem zeker niet altijd in het belang van Finland geopereerd. En ze zijn zeker niet vanaf het begin voor een onafhankelijke Finse staat geweest. Volgens Haavikko is het ontstaan van Finland voor een groot deel toeval geweest. Het toeval dat Mannerheim de *Roden* versloeg en ook in staat was om in te zien dat de band met Duitsland in 1918 gevaarlijk kon worden en dat er banden met zowel Frankrijk als Engeland aangegaan moesten worden om de zelfstandigheid van Finland te verzekeren.

Maar dat is napraten, zegt Haavikko. Degene die wint heeft uiteindelijk altijd gelijk. In het motto bij zijn boek geeft hij dat al aan op zijn eigen wat ondoorzichtige manier:

Dit is een beschrijving van twee decennia
waarin het doel de middelen heiligde.

Als een volk met terreur begint, wordt het
een tiran die het recht heeft, onzichtbaar en
anoniem, mensen of de tegenstanders, te
gronde te richten en te vermoorden De terreur
geeft het individu de mogelijkheid om op het
gebied van het kwade net zo uit te groeien als
regimes. Terreur is altijd gerechtvaardigd. Het
gelijk staat altijd aan deze kant van de trekker

De waarheid is de dochter van de tijd.

Het aardige van het boek van Haavikko vind ik dat het de geschiedenis van het onafhankelijk worden van Finland ontdoet van zijn romantische tintje en in een bredere context plaatst. Rebellen die winnen worden achteraf gerechtvaardigd, waardoor het oude regime per definitie ongelijk had.

Gerard Rijerse

Toisenlainen näkemys Suomen itsenäisyydestä

Paavo Haavikko (1931) on Suomessa tunnettu kirjailija. Hän on kirjoittanut viisikymmenluvun alusta lähtien, aluksi varsinkin kokeellisia runoja. V. 1984 ilmestyi hollanniksi valikoima niistä nimellä "Winterpaleis" (Talvipalatsi). Mutta vaikka runot on käännetty, ne eivät ole minusta vaivan arvoisia. Liian abstrakteja. Viime vuonna Helsingissä ensiesitettyyn, Paavo Nurmesta kertovaan oopperaan Haavikko kirjoitti libreton, jota kuuleman mukaan valtaosa yleisöstä ei ymmärtänyt.

Mutta Haavikko on kirjoittanut paitsi lyriikkaa myös joitakin kirjoja historiallisista aiheista. Näistäkin kirjoista ollaan eri mieltä. Erään sellaisen kirjan löysin kirjojen halpahallista Helsingissä. Kirjan on v. 1997 julkaissut kirjoittajan oma kustantamo Art House. Sen nimi on "Suuri keinottelu. Pariisin maailmannäyttelystä Tarton rauhaan", ja se käsittelee vuosien 1900–1929 välistä kautta, jolloin Suomi itsenäistyi. Ja toisin kuin Haavikon runojen kohdalla pysyin tässä tapauksessa kärryillä. Haavikolla on toinen näkemys Suomen itsenäistymisestä kuin minkä ennen olen lukenut, ja siksi haluan tässä luonnehtia molempia lyhyesti. En ole historioitsija, joten en tiedä missä Haavikko on mahdollisesti mennyt hakoteille.

Perinteisen näkemyksen mukaan Suomen itsenäistyminen kuvataan suuriruhtinaskunnan taisteluna suurta sortajaa, tsaarin Venäjää vastaan, minkä lisäksi bolševismen vastaiset valkoiset esiintyvät paremmassa valossa kuin bolševistiset punaiset. 1800-luvun kuluessa oli kansallisuusaate saanut jalansijaa Suomessa. Siinä esitti tärkeää osaa suomen kieli, kansalliseepos Kalevalan kokoaminen ja Topeliuksen Maamme-kirja. Venäjä ei katsellut sitä hyvällä silmällä. 1800-luvun lopulla pyrittiin mitätöimään Suomen perustuslaki ja integroimaan Suomi lähemmin Venäjän valtakuntaan. Länsieurooppalaiset sivistyneistön jäsenet, joiden joukossa oikeustieteen professori Willem van der Vlugt Leidenistä, protestoivat tätä vastaan viemällä keisari Nikolai II:lle vetoomuksen. Mutta menestyksettä. Suomalaiset menettivät paljon oikeuksiaan. Kotietsinnät, pidätykset ja karkoitukset olivat tavanomaisia. Tätä aikaa nimitetään ensimmäiseksi sortokaudeksi. Kun Venäjä oli hävinnyt sodan Japania vastaan, mistä seurasi yleislakko, sai Suomi v. 1906 uuden eduskunnan, ja ensimmäinen sortokausi oli ohi. Mutta v. 1910 alkoi uusi yritys venäläistää Suomi. Hallinnossa tuli venäjä virkakieleksi, ja muillakin toimenpiteillä pyrittiin assimi-loimaan Suomen kansakunta. Tämä oli toinen sortokausi.

Ensimmäinen maailmansota syttyi. Suomessa vallitsivat Venäjän vastaiset tunteet. V. 1917 Venäjän maaliskuun vallankumouksen pyörteissä ja tsaarin luovuttua kruunusta voimistui pyrkimys saada Suomi itsenäiseksi, mikä lopulta johti itsenäisyysjulistukseen joulukuussa 1917. Lenin, joka sillä välin oli päässyt valtaan Venäjällä, tunnusti irtautumisen.

Sillä välin Suomen kansa oli jakautunut kahtia. Toinen osa halusi seurata Venäjän valankumousta (punaiset) ja toinen taas halusi perustaa porvarillisen ja itsenäisen Suomen (valkoiset). Tammikuussa 1918 punaiset, perinteisen historiankirjoituksen mukaan venäläisten sotilaiden avulla, kaappasivat Helsingissä vallan ja kansalaissota syttyi. (Valkoinen) senaatti pakeni Helsingistä Vaasaan. Lopulta Carl Gustaf Mannerheim, entisen Venäjän armeijan upseeri, onnistui sekä suomalaisten että saksalaisten joukkojen avulla ratkaisemaan kansalaissodan valkoisten eduksi.

Haavikko sijoittaa tapahtumat hiukan toiseen, laajempaan ja ehkäpä spekulatiiviseen kehykseen. Esitän omin sanoin yhteenvedon hänen näkemyksestään. Hänen mukaansa

punaiset ja valkoiset käyttivät vuoteen 1918 saakka samoja paheksuttavia keinoja: terroria ja propagandaa. Hänestä Nikolai II oli hyväätarhoittava henkilö, joka tahtoi samaa kuin muutkin suurten valtakuntien hallitsijat: pitää valtakuntansa pystyssä. Ne olivat kaikki monikansallisia valtioita: Turkki, Itävalta–Unkari, Englanti, Saksa. Kaikissa näissä valtioissa kansallisuusaate nousi esiin irtautumispyrkimyksinä. Serbit ja kroaatit, irlantilaiset ja ukrainalaiset, tsekit ja puolalaiset. Yllämainittu tsaarille viety vetoisuus Suomen puolesta on Haavikon silmissä enemmänkin osoitus vastenmielisyydestä barbaarisena pidettyä Venäjää kohtaan kuin läntisen maailman periaatteellinen kannanotto kansojen itsemääräämisoikeuden puolesta. Tsaari ei kohdellut alaisia sen kummemmin kuin kollegansa. Molemmat sortokaudet olivat loogista seurausta pyrkimyksestä pitää valtakunta koossa. Jos Suomi pysyisi Venäjän yhteydessä, se olisi molemmille maille edullista: Suomi vei teollisuustuotteita Venäjälle ja Venäjä pääsi irti viljastaan. Haavikon mukaan Suomi oli jopa voiton puolella. Venäjä hoiti Suomen puolustuksen ilman että Suomen tarvitsi maksaa siitä penniäkään.

V. 1915 tarvitsi Venäjä sodan vuoksi rahaa. Vuoteen 1917 asti Suomi antoi Venäjälle kolme lainaa. Maaliskuun vallankumouksen jälkeen neuvoteltiin uudesta lainasta. Haavikko lukee niiden epäonnistumisen Suomen myöhemmän presidentin Paasikiven kyvyttömyyden ja lyhytnäköisyyden syyksi. Seurauksena oli mm. että viljan tuonti Venäjältä romahti yli 300 miljoonasta kilosta v. 1916 joihinkin kymmeneen miljooniin kiloihin v. 1917. Koska Suomen viljantuotanto oli riittämätön, pantiin leipä kortille ja ensimmäistä kertaa 1900-luvulla syntyi elintarvikeongelmia, jotka lisäsivät sosiaalista levottomuutta.

Vuoden 1917 maaliskuun vallankumouksen jälkeen Pietarissa tsaari luopui kruunusta, ja kansalaisoikeudet palautettiin kaikkialla Venäjällä. Suomi sai takaisin ne vanhat oikeudet, jotka sillä oli ollut v. 1899. Suomi oli tuolloin vielä osa Venäjän valtakuntaa ja sai uuden (venäläisen) kenraalikuvernöörin. Mutta vanhojen oikeuksien palautus johti myös venäläisen hallintolaitoksen hajoamiseen. Syntyi tyhjiö, jossa kehittyi eräänlainen paikallinen autonomia, mikä tarkoitti mm. että poliisi oli organisoitava uudelleen. Tässä tyhjiössä punakaartit ja (valkoiset) suojeluskunnat, jotka olivat syntyneet jo vuoden 1905 lakkojen jälkeen, voivat kehittyä edelleen ja alkaa kilpailla keskenään. Molemmat puolet käyttivät toisiaan vastaavalla tavalla valtaansa väärin. Haavikko kutsuu sitä valkoiseksi ja punaiseksi terroriksi. Paikallishallinnon kyvyttömyys ylläpitää hyvin johdettua poliisivoimaa oli syynä siihen, että tilanne luisui sisällissotaan. Marras- ja joulukuussa oli Venäjän lokakuun vallankumouksen seurauksena levottomuuksia ja lakkoja Suomessa. Kuitenkin itsenäisyys julistettiin joulukuun 6. päivänä. Kansalaissota oli Haavikon mukaan alkanut jo ennen itsenäisyysjulistusta.

Haavikko ilmoittaa että senaatti solmi maaliskuussa 1918 sopimuksen Saksan kanssa, mistä johtuen Suomi siirtyi Saksan etupiiriin. Punaiset Helsingissä solmivat vastaavan sopimuksen venäläisten kanssa. Venäläiset eivät kuitenkaan tehneet mitään kun saksalaiset nousivat maihin toukokuussa 1918 ja valloittivat Helsingin.

Haavikosta Mannerheim oli ainoa jolla oli silmää kansainvälisille suhteille. Hän löi punaiset, mutta hän ei ollut lainkaan saksalaismielinen. Hän oli sitä vastaan että saksalaiset joukot nousivat maihin Helsingissä.

Svinhufvud ja Paasikivi olivat kansalaissodan jälkeen esittäneet että Suomesta tehtäisiin kuningaskunta. Kuningasehdokas löydettiin Saksan keisarin perhepiiristä. Koska Saksa vastoin Suomen hallituksen odotuksia hävisi marraskuussa 1918, ei tämä kuningas koskaan astunut jalallaan Suomeen.

Mannerheim ei laskenut saksalaisten varaan. Marraskuussa 1918 hän matkusti Lontoon ja Pariisiin, vastoin Paavikiven johtaman hallituksen tahtoa, puhuakseen siellä

Suomen puolesta. Hän herätti niin paljon myötämieltä nuorta Suomea kohtaan, että saksalaissuuntaus annettiin anteeksi. Saksan tappion jälkeen Mannerheimista tuli valti-
onhoitaja vuoden 1919 vaaleihin asti. Kun Ståhlberg oli valittu presidentiksi v. 1919,
lähti Mannerheim maasta ja asettui asumaan joksikin aikaa Ruotsiin.

Mannerheim oli bolševikkeja vastaan. Haavikon mukaan on viitteitä että hän harkitsi jopa
lähteä Venäjän valkoisten avuksi. Varmuutta ei ole, mitä mieltä hän oli Suur-Suomesta
johon kuuluisi Itä-Karjala, ikiajoista lähtien venäläinen alue. Varmaa on, että Haavi-
kosta Mannerheim oli tärkein henkilö Suomen valtiota perustettaessa kansalaissodan
jälkeen. Mutta Paasikivi ja Svinhufvud eivät hänen mukaansa varmastikaan aina toi-
mineet Suomen edun mukaisesti. Eivätkä he varmastikaan olleet alun perin itsenäisen
Suomen valtion puoltajia. Haavikon mukaan Suomen syntyminen oli suurelta osin sattu-
maa. Sattumalta Mannerheim voitti punaiset ja pystyi myös näkemään että side Saksaan
saattoi v. 1918 tulla vaaralliseksi ja että sekä Ranskaan että Englantiin piti solmia suhteet
Suomen itsenäisyyden takaamiseksi.

Mutta se on jälkiviisautta, sanoo Haavikko. Se joka voittaa, on lopulta aina oikeassa.
Hänen kirjansa motto tuo sen julki hänelle ominaisella melko vaikeaselkoisella tavalla:

Tämä on kuvaus kahdesta vuosikymmenestä,
joiden aikana tarkoitus pyhitti keinot.

Terroriin ryhtyminen tekee kansasta tyrannin, jolla
on oikeus tuhota ja murhata ihmisiä eli vastustajia
näkyttömänä ja tuntemattomana. Terrori antaa
yksilölle mahdollisuuden kasvaa pahuuden alalla
instituutioiden veroiseksi vaikuttajaksi. Terrori on aina
oikeutettua. Oikeus on aina liipaisimen tällä puolen.

Totuus on ajan tytär.

Hyvää Haavikon kirjassa on mielestäni se, että se esittää Suomen itsenäistymisen his-
torian ilman romanttista sävytystä ja sijoittaa sen laajempaan yhteyteen. Kapinalliset
jotka voittavat, ovat jälkeensä oikeassa, joten vanhat vallanpitäjät ovat ilman muuta
väärässä.

Gerard Rijerse

(Käännös: Päivi Schot-Saikka)

Mededelingen – Tiedotuksia

Tanssi Ilta

Merimieskirkko järjestää tanssi-illan 17.2.2001. Ohjelmassa tangoa, valssia, fokstrottia,
humpmaa jne.

klo 18.00–19.00 tanssiaskelten opetusta (opettajina Kauko Satomäki ja Ulla Luukkonen)
klo 19.00–22.00 tauotonta tanssia (tiskijukkana dj Otto)

Pääsymaksu f 10,-. Puffetti on auki koko illan!

TURUN YLIOPISTO

KÄÄNTÄMISEN JA TULKKAUKSEN KESKUS

Turun yliopistossa on vuodesta 1995 koulutettu konferenssitulkkija EU:n toimielinten sekä kotimaan tarpeisiin.

Syyskuussa 2001 alkaa yhden lukuvuoden mittainen

KONFERENSSITULKKIEN ERIKOISTUMISKOULUTUS

Pääsyaatimukset:

- Ylempi korkeakoulututkinto tai alempi korkeakoulututkinto ja muu riittävä pätevyys.
- Laaja yleissivistys
- Erinomainen äidinkielen taito
- Erinomainen kahden vieraan kielen taito tai Lähes äidinkielen veroinen yhden vieraan kielen taito
- Soveltuvuus tulkiksi

Mahdollisia opetuskieliä ovat:

suomi (oltava yksi kielistä)
englanti, espanja, italia, ranska, ruotsi, saksa
sekä enintään yksi seuraavista:
hollanti, kreikka, norja, portugali, tanska, viro

Opetuskieliksi valitaan hakijoiden pätevyys mukaan suomen lisäksi neljä kieltä.

Koulutus on kokopäiväistä ja maksutonta. Siihen on mahdollista hakea opintotukea. Koulutuksen rahoittaa opetusministeriö ja se on Suomessa ainoana hyväksytty European Masters in Conference Interpreting - yhteistyöverkostoon.

Hakemukset on tehtävä hakulomakkeelle ja lähetettävä viimeistään 16.3.2001. Esivalinnassa hyväksytyille lähetetään 23.4.2001 kutsu valintakokeisiin, jotka pidetään 7.-11.5.2001.

Lisätietoa ja hakulomakkeet:

suunnittelija Johanna Heikkilä (0)2 333 8709
kurssisihteeri Marika Siekkinen (0)2 333 8701
s-posti: conf_int@utu.fi telekopio (0)2 333 8730
kotisivu: <http://www.konftulk.utu.fi>

www.konftulk.utu.fi

Dansavond

Op 17 februari as is er een dansavond in de Finse Zeemanskerk in Rotterdam! Het begint met 1 uur dansles van Kauko en Ulla en daarna kunnen 3 uur lang de voetjes van de vloer op de tonen van Topi, Reijo, Olavi, etc.!

Gezocht: Persoon die mij privé les Fins kan geven. Voor één à twee avonden per week. Liefst in de omgeving van Hilversum.

Jasiu van Haarlem,
Cameliastraat 35,
1214 EZ HILVERSUM,
☎ 035-628.64.20,
✉ jvanhaarlem@hotmail.com.

Zomerwerk gezocht!

Mijn naam is Marika de Boer en ben voor het 4e jaar woonachtig in Finland. Volgend jaar hoop ik het Lukio te mogen afronden. Voor het zomerseizoen 2001 ben ik op zoek naar een leuke baan met een aardige bijverdienste, het liefst iets in de richting van mijn vervolgstudie 'Tradeno-mi'. Ik ben redelijk vaardig met de computer en beheers Nederlands en Fins in taal en schrift.

Marika de Boer,
Lietlahdentie 618,
51540 Haukivuori,
☎ +358-40-579.02.59,
✉ sari.deboer@pp.inet.fi

Zojuist verschenen

"Fins landschap", korte verhalen, samengesteld door Päivi Schot-Saikka (zie ook [Aviisi](#) 5-00), te verkrijgen bij de Finse Zeemanskerk. Prijs f 18,50, per post f 23,50.

Juuri ilmestynyt

Novellikokoelma "Fins Landschap" (ks [Aviisi](#) 5-00). Saatavissa Merimieskirkolta hin-taan f 18,50 ja postitse f 23,50.

Nieuwe leden in 2000

In 2000 hebben wij de volgende nieuwe leden mogen verwelkomen. Graag willen wij u wijzen op ons studentenlidmaatschap. Het is misschien een aardig idee om uw studerende, uitwonende, kinderen een lidmaatschap cadeau te doen. De kosten bedragen slechts f 25,- per jaar (een kopie van bijv. de OV studentenkaart moet kunnen worden overlegd).

E. + T. Raikamo, Den Haag
S. Brax + R. Ernst, Rotterdam
P.J. Mäki, Arnhem
E.S.J. Bakker, Utrecht
U. Stam, 's-Hertogenbosch
A.-N. Rossi, Vlissingen
S.G. van Look, Geleen
I. + A. Tallgren, Den Haag
S. Vilpas, Leeuwarden
R. Pakkala, Den Haag
U. Rönkä, Den Haag
H. + R. de Veen-Gressmann, Siddeburen
T. Tarsa, Utrecht
J. Fagerlund, Hilversum
J.G. Bluemink, Enschede
N. de Groot, Harderwijk
S.J. de Roon, Rotterdam
A. Pohjola, Leiden
R.J.H. Borra, Laren Nh
F. Ubeis + B. Ketting, Pernis Rotterdam
M. von Hertzen, Den Haag
R. Koskenniemi, Spijkenisse

F. Hoornstra-Deurloo, Bodegraven
Fam. Nikulainen, Den Haag
P. Verboon, Rotterdam
A. Loerts-Bakkes, Koudum
J. + S. Martelius, Den Haag
L. Vonk, Meerkerk
E. + M.E. Kruijer, Almere
T. Varonen, Delft
T. Tuovinen, Amstelveen
S. Virtanen, Amstelveen
T. Niitti, Purmerend
P. Kuivalainen, Den Haag
M. Mäntynen + M. Latvalahti, Amsterdam
M. Kramsu, Amsterdam
M. Frantzi-Bauer, Den Haag
M.-A. Pessi, Amstelveen
J. Verbeek, Amsterdam
V. Flinterman, Capelle Aan Den IJssel
M. Choufoer, Maastricht (studentenlid)
E. Choufoer, Maastricht (studentenlid)

Naistenpiirit / Leikkipiirit

Eri puolella Hollantia kokoontuu säännöllisesti paikallisia suomalaisten äiti-lapsi- ja naistenpiirejä. Halutessasi osallistua johonkin piiriin voit ilmoittautua alla olevan listan yhteyshenkilölle. Jos huomaat jonkun piirin puuttuvan listasta tai haluat aloittaa oman piirin, voisitko ilmoittaa asiasta Alankomaat-Suomi yhdistyksen sihteerille Mervi Leveelahdelle puhelinnumeroon ☎ 010-473.44.08.

Naistenpiirit

Elina Perätalo
Dahliavallei 23
5237 LN 's-Hertogenbosch
☎ 073-642.61.09

Päivi Egbertsen-Viitanen
Zweerslaan 3
6711 GD Ede
☎ 0318-61.87.77

Anneli van Setten-Salmi
Dommelseweg 132
5554 NV Valkenswaard
☎ 06-21.55.15.91

✉ Anneli.Salmi@bigfoot.com

Marjatta Kersten-Kauhanen
't Mensink 32
7433 CC Schalkhaar
☎ 0570-62.64.02

Anita Laine
Fluitekamp 110
3828 WK Hoogland
☎ 033-480.63.52

Leikkipiirit / äiti-lapsi piirit

Haagin ja sen ympäristön leikkipiiri
Mervi Leveelahti
Dirk Gerhardtstraat 34
3119 BT Schiedam
☎ 010-473.34.10

Amsterdamin leikkipiiri / saunaillat

Heidi Niklas-Salminen
Aartseveen 101
3755 VB Eemnes
☎ 035-538.21.39
✉ h.niklas-salminen@planet.nl

Suomen kielen ja kulttuurin seminaari ulkosuomalaisnuorille

Suomi-Seura järjestää jälleen 18–30 -vuotiaille ulkosuomalaisnuorille kolmiviikkoisen suomen kielen ja suomalaisen kulttuurin seminaarin Suomessa. Ohjelma sisältää suomen kielen opiskelua, luentoja, vierailuja kulttuurikohteisiin sekä erilaisia vapaa-ajan toimintoja.

Kurssikielät: englanti ja osittain suomi; suomen kielen taito ei ole välttämätön

Aika: 2 – 20.7.2001

Paikka: Kiljava, Nurmijärvi (48 km Helsingistä pohjoiseen)

Haku aika päättyy 1.4.2001. Hakulomakkeita saa allekirjoittaneelta.

Seminar over finse taal en cultuur voor jongeren van Finse afkomst

Finland Society, Suomi-Seura organiseert weer voor jongeren van 18–30 jaar van Finse afkomst, een seminar van drie weken in Finland over de Finse taal en cultuur. Het programma omvat Finse lessen, lezingen, bezoeken aan culturele bestemmingen en vrijetijdsactiviteiten.

Voertaal: Engels, en gedeeltelijk Fins; kennis van Fins is niet noodzakelijk

Tijdstip: 2 – 20.7.2001

Plaats: Kiljava, Nurmijärvi (48 km ten noorden van Helsinki)

Inschrijvingen tot 1 april 2001. Inschrijfformulieren zijn verkrijgbaar bij:

SUOMI-SEURA,

Maire Muller-Rönkkö,

Noorderdreef 196,

2152 AC NIEUW-VENNEP,

☎ 0252-67.34.44, 📠 0252-62.04.83,

✉ speco.muller@wxs.nl

Oproep voor pesäpallo-spelers en een trainer!

In het voorjaar willen wij starten met pesäpallo (Finse vorm van honkbal). Wij hebben dringend een trainer nodig. Ben jij de enthousiaste persoon die ons (nog te formeren) team op ca. 6 zaterdagmiddagen in het voorjaar en najaar wil begeleiden? Spelers geef je op liefst nog in februari en uiterlijk in maart voor pesäpallo. Is dit ook iets voor uw kinderen (boven 10 jaar)? Maak ze enthousiast.

Info: Minna Rätty, ☎ 020-610.38.63, ✉ s.ruhe@tip.nl

Het Bestuur

Pesäpallon pelaajat ja valmentaja!

Haluamme saada pesäpallon peluun käyntiin tänä keväänä. Tarvitsemme innokkaan valmentajan. Oletko pelannut pesäpalloa. Tunnetko pesäpallon säännöt, tule valmentamaan hollannin ensimmäistä suomalaistyylistä pesäpalloujoukkuetta. Pelaamme noin kuutena lauantai-iltapäivänä (kevät-syky 2001). Pelaajat ilmoittautukaa helmi-maaliskuun kuussa. Vanhemmat ottakaa myös lapsenne mukaan (yli 10 vuotiaat).

Info: Minna Rätty, ☎ 020-610.38.63, ✉ s.ruhe@tip.nl

Johtokunta

Hanni Stolkerin suomalaismuotokuvien näyttely

“Kuolematomien rivi” (maalattu Raumalla)

Näyttely yhteistyössä Suomen suurlähetystön ja suomalaistaiteilijoiden, Eila Minkkinen ja Ari-Pekka Halviala, kanssa 13.1. – 11.3.2001 nykytaiteen galleriassa, Galerie Stolkerissa Haverstraatpassage 72, 7511 EX Enschede ☎ 053-432.46.71.

Avoinna: ma klo 13.00 – 17.00
ti, ke, pe, la klo 10.00 – 17.00
to klo 10.00 – 21.00

Expositie van Finse portretten van Hanni Stolker

“Kuolematomien rivi – Galerij der Onsterfelijken”
(geschilderd in Rauma)

Expositie in samenwerking met de Finse ambassade en de Finse kunstenaars Eila Minkkinen en Ari-Pekka Halviala, van 13 januari tot 11 maart 2001 in Galerie Stolker, galerie voor hedendaagse kunst Haverstraatpassage 72, 7511 EX Enschede ☎ 053-432.46.71.

Openingstijden: maandag 13.00 – 17.00 uur
dinsdag, woensdag, vrijdag en zaterdag 10.00 – 17.00 uur
donderdag 10.00 – 21.00 uur

🔗 <http://www.braitman.com/hannistolker.html>

🔗 <http://personal.inet.fi/koti/varpu.jarvila/hannistolker.html>

Vooraankondiging “Container–Workshops” voor jeugd (vanaf 10 jaar)

Dit is een initiatief van de Bond Finse Teken- en Kunstopleidingen voor Kinderen. De workshops worden georganiseerd in het kader van de Europese Culturele Hoofdsteden. Vorig jaar werden deze ‘container–workshops’ met veel succes in Helsinki en elders in Finland georganiseerd. Dit jaar is Rotterdam één van de Culturele Hoofdsteden. Tekenleraren en kunstenaars uit Finland zullen de kinderen begeleiden bij deze bijzondere jeugdactiviteit. Er wordt Fins en Engels gesproken.

Tijd + Plaats: Op 31.3 en 1.4 van 11–15. Het tijdstip valt samen met de Paasmarkt van de Finse Zeemanskerk. De werkruimte is een container op het plein bij de Finse Zeemanskerk.

Workshop 1: Vliegers bouwen en schilderen (+vliegeren) (Olof Kangas en Aviva Marila)

Workshop 2: Stenen slijpen en bewerken tot magische amuletten en sieraden (Tuire Leppälä)

Noteer alvast in je agenda. Nadere mededelingen en bevestiging volgen in **Aviisi** 2001–2.

Het Bestuur

Alustava ilmoitus: "Taidetyöpajat" nuorille (yli 10 vuotiaille)

Suomen Lasten ja Nuorten Kuvataidekoulujen liitto R.Y. järjestää kulttuurivaihtona kaksi työpajaa lapsille. Helsinki oli viime vuonna yksi Euroopan kulttuuripääkaupungeista ja Rotterdam tänä vuonna. Liitto on järjestänyt kuvataidepajoja konteissa eri puolilla Suomea ja tuo nyt kontin Rotterdamiin. Opettajat tulevat Suomesta ohjaamaan tšekäläisiä nuoria (suomen ja englannin kielellä).

- Ajankohta + Paikka: Pääsiäismyyjäisten aikana 31.3 ja 1.4. klo 11–15 Suomen Merimieskirkon edustalla.
- Työpaja 1: "Lentävät leijat": Työpajassa rakennetaan kuvataiteilija Olof Kankaan ja Aviva Marilan johdolla leijoja, joita päivän päätteeksi lennätetään.
- Työpaja 2: "Maagiset kivet": Kivityöpaja jossa valmistetaan hiomalla, vuo-lemalla tai muovailmalla esine koruksi, amuletkiksi tai vaikkapa taskuveistokseksi. Vetäjänä on kuvataideopettaja Tuire Leppälä.

Lisätietoja seuraa [Aviisi](#) 2001–2.

Johtokunta

Nieuwe boeken – Uusia kirjoja

Van Suomi-Seura ontvingen wij 15 Finse boeken voor het jaar 2001. Zij zullen worden toegevoegd aan de boeken van de Vereniging in de Finse Zeemanskerk. De vijftien boeken zijn:

Suomi-Seura on lahjoittanut vuodelle 2001 15 kirjaa. Ne lisätään yhdistyksen Suomen Merimieskirkolla olevaan kirjakokoelmaan. Kyseiset viisitoista kirjaa ovat:

- Aila Meriluoto, "Lasimaalaus" (Runoja), Werner Söderström 1996 (1946)
Jörn Donner, "Presidentti" (Romaani), Otava 2000 (1986)
"Suuri kansanlaulukirja", Warner/Chappell Music 1996
Eeva Kilpi, "Muistojen aika" (Romaani), Werner Söderström 1998 (1989)
Kjell Westö, "Leijat Helsingin Yllä", Otava 1998 (1996)
Timo Nurmi, Ilkka Rekiaro, Päivi Rekiaro, "Uusi suomalainen sivistyssanakirja", Big Sur Oy, Timmo Nurmi ja Gummerus Kustannus 1999
Herbert Lomas, "Contemporary Finnish poetry", Bloodaxe Books 1991
Aale Tynni, "Heikin salaisuudet" (Lastenkirja), Werner Söderström 1997 (1956)
"Muumipeikko ja ystävät 1" (Lastenkirja), Kolibri 1999 (1993)
Mauri Kunnas, "Majatalon väki ja kaappikellon kummitukset" (Lastenkirja), Otava
Kari Suomalainen, "Kissa vieköön !" (Lastenkirja), Werner Söderström 1997
Hanna Rautkallio, "Suuri Viha, Stalinin suomalaiset uhrit 1930-luvulla" (Historia), Werner Söderström 1995
Lauri Haataja, "Talvisotakirja" (Historia), Ajatus 1999
Mika Waltari, "Karjailijan muistelmia", Werner Söderström 1998 (1980)
Georg Henrik von Wright, "Minervan pöllö", Otava 1993 (1992)

NED–FIN mailinglijst veranderingen

In *Aviisi* 5–00 (Pagina's 21–23) schreef ik een stukje over de NED–FIN mailinglijst. Via de mailinglijst kunt u per email actuele zaken communiceren aan andere Nederland–Finland geïnteresseerden (Momenteel circa 110 geabonneerden).

In deze tijd van fusies en overnames veranderen zaken zeer snel, zeker op het Internet. Zo is nu ook “eGroups”, de thuisbasis van de NED–FIN mailinglijst, overgenomen door “Yahoo!”. Voor de mailinglijst is er niets veranderd, maar de nieuwe naam van de thuisbasis is nu natuurlijk “Yahoo!Groups”.

De email en web adressen zijn nu dus ook veranderd ten opzichte van de adressen die in het artikel genoemd zijn. Dit zijn de nieuwe adressen:

🏠 <http://groups.yahoo.com/group/ned-fin/>

Dit is de nieuwe ‘homepage’ van de NED–FIN mailinglijst.

✉️ ned-fin@yahoogroups.com

Dit is het nieuwe emailadres voor het sturen van een bericht aan iedereen op de NED–FIN lijst.

✉️ ned-fin-owner@yahoogroups.com

Dit is het nieuwe emailadres om alleen de NED–FIN lijstbeheerders (Hugo Benne & Joop Susan) te bereiken.

✉️ ned-fin-subscribe@yahoogroups.com

Dit is het nieuwe emailadres om op de NED–FIN mailinglijst te komen.

✉️ ned-fin-unsubscribe@yahoogroups.com

Dit is het nieuwe emailadres om de NED–FIN mailinglijst te verlaten.

Frequente gebruikers van de oude “eGroups” mailinglijsten wordt aangeraden om hun abonnementen om te zetten naar “Yahoo!Groups” abonnementen via de web-pagina

🏠 <http://groups.yahoo.com/convwiz/>

Joop Susan

Drijfjys... een leuk cadeau!

Één van de leden van de Nederlandse Vereniging in Finland, Martin Hendriks, nu haaveloods in Hamina, heeft een bundel korte verhalen geschreven over het leven op de koopvaardij. Die bundel werd uitgegeven onder de naam “Drijfjys”. Martin Hendriks is in dienst geweest van diverse rederijen en voer als stuurman op Nederlandse, Finse en Zweedse koopvaardij schepen. Na enige tijd als kapitein gevaren te hebben op schepen in de kleine handelsvaart vestigde hij zich in 1969 in Hamina. De bundel “Drijfjys” omvat pakkende verhalen over de zeevaart, die eerder zijn verschenen in het Nederlandse Nautisch Maandblad de “Blauwe Wimpel”. Bovendien zouden de verhalen gelardeerd zijn met een grote dosis humor die het boekje ook de moeite waard maakt voor niet-zeevarenden. Het boek omvat 116 bladzijden, 37 verhalen zijn geïllustreerd. De eerste druk verscheen in oktober 1999 en de tweede in oktober 2000. De prijs van de tweede druk is f 20,- + porto kosten.

“Drijfjys” is te verkrijgen bij: Martin Hendriks

Ristinientie 19

49400 Hamina

☎ +358–5–354.14.69

Bestellen via e-mail: ✉️ martin.hendriks@luukkuu.com

(In verkorte vorm overgenomen uit “Noorderlicht november 2000”)

Sahti

Het was de eerste zomer in ons nieuwe huis in een kleine provinciestad, niet zo ver van Helsinki, dat we gelijk al werden uitgenodigd door één van onze burens voor een “sahti-party”. U moet weten dat ons huis een hoekhuis was in een doodlopende straat, eindigend in een dun bos dat via paden in verbinding stond met een andere wijk. Er bevonden zich maar elf woningen in de 3-jaar oude straat, welke men in Holland gemakkelijk de titel ‘laan’ had kunnen geven. Eigenlijk waren dus alle bewoners min of meer burens. Maar nu terug naar de “*sahti*”. Er was al direct de gewoonte ontstaan dat omstreeks twintig augustus, vier families werden uitgenodigd voor een heel weekend “*sahti*-drinken”, in het zomerhuis van de gastvrouw in Lammi, wat haar voormalig ouderlijk huis bleek te zijn.

Zij bleek zelf de “brouweres”, zeg maar gerust de “*sahti*-mestari” te zijn. *Sahti* wordt met enig ritueel gedronken. Een grote pan gaat alsmaar de kring rond, men pakt de pan bij de oren en neemt een paar slokken. De dronk is donkerbruin, zoet-zuur, dikker dan bier, maar net niet stroperig. Verrukkelijk, het wordt steeds lekkerder, de pan gaat steeds langzamer rond, maar goed ook want het alcoholpercentage wordt angstvallig geheim gehouden. Zo heel langzaam begint men in een roes te geraken. Ondertussen wordt er gegrild en natuurlijk is de sauna langere tijd in gebruik. De sauna bevindt zich op de begane grond in een oude schuur, tevens vindt men daar een ingerichte kamer die als kleedruimte dient. Op de vloer van de zolder wordt geslapen, mannetje aan mannetje dus. Iedereen neemt eten mee en ook wat lekkers voor de koffie. Overdag wordt dan een boswandeling gemaakt of gezamenlijk plukken we bessen. In zo een weekend ging er wel bijna ongemerkt een slordige 120 liter *sahti* door!

Het gelukte me gedurende vijf opeenvolgende jaren telkens weer thuis te zijn om die tijd. Een keer weliswaar op het nippertje, toen ik vrijdagsochtends arriveerde uit Nieuw Zeeland na een 36-urige reis. Deze *oude Finse traditie* wilde ik voor geen goud missen! Ik waande mij altijd een beetje in de Middeleeuwen, toen men in veel landen zelf bier brouwde, omdat dat zo een beetje de enige drank was, naast water.

Dat klopt dan ook met de geschiedenis van de Finse *sahti*. In de “Kalevala” wordt daar immers ruimschoots over verhaald. Later, in 1930, werden in het wrak van een Viking schip op de Noorse kust, enige houten biervaten gevonden die vermoedelijk dateerden uit de 9e eeuw, ongeveer de tijd dat ook het eerste Finse bier werd gebrouwen. Wat men nog steeds niet weet is echter waar de naam *sahti* vandaan komt.

Sahti wordt op vele manieren gebrouwen, meestal afhankelijk van de streek, ook omdat er verschillende graansoorten worden gebruikt. Zo is bijvoorbeeld in Joutsa (men gebruikt daar tarwe) de *sahti* aanmerkelijk bleker van kleur dan ergens anders. Men kan namelijk elke mout (kunstmatig ontkiemde en hierna weer gedroogde graankorrels, red.) gebruiken, hoewel gerst, rogge en tarwe de voorkeur verdienen. Sommigen gebruiken ook hop, anderen weer niet. Dan wordt verder soms gebruik gemaakt van de twijgen van de jeneverbesstruik, de “kataja”.

Voor het fermentatieproces wordt gist toegevoegd. Een belangrijk attribuut bij de traditionele bereiding is de z.g. *kuurna*. De *kuurna* wordt verkregen door een boomstam zodanig uit te hollen, dat men een trog verkrijgt van ongeveer 2.5 m lang, 0.4 m breed en 0.3 m diep. Aan beide uiteinden wordt de *kuurna* afgedicht, door middel van houten schotten, die vaak met ijzeren banden op hun plaats worden gehouden. In een van de twee eindschotten wordt een gat geboord. Onderin legt men horizontale latjes, overdwars, waarop twijgen van de jeneverbes en stro wordt gelegd. Nu is de *kuurna* klaar.

De bereiding zal ik kort houden, daar iedere brouwer zijn eigen systeem heeft. Voor 120 liter heeft men nodig: 40 kg *sah*ti-mout, dit is gewoonlijk gerstemout. Soms gebruikt men wat donkere caramel dat wordt verkregen uit een gekookte suikeroplossing. Verder 2 tot 4 kg roggemout en tenslotte gist.

Het mengsel wordt dan over een aantal niet te diepe vaten verdeeld. Dan gaat men geleidelijk kokend water toevoegen. Men begint bijvoorbeeld met 10 liter en er moet dan eerst goed worden geroerd. Gedurende de volgende zes uur voegt men om het halve uur opnieuw 5 liter toe. De bedoeling is dat men gedurende dit proces de temperatuur gelijkmatig op 65 – 68 graden kan houden. U begrijpt dat de sauna een uitkomst is.

Hierna wordt het nu ontstane mengsel naar de *kuurna* overgebracht, waar de twijgen en stro als filter dienen (het is goed de twijgen van te voren wat uit te koken). Tijdens het filteren wordt steeds kokend water bijgevuld, tot de gewenste hoeveelheid *sah*ti verkregen is. De in vaten opgevangen vloeistof kan men vervolgens weer even koken om daarna nog eens te filteren in de *kuurna*.

Nu volgt de tweede fase. Men laat het mengsel afkoelen tot kamertemperatuur. In een kleine hoeveelheid lost men gist op en voegt het dan toe aan het totale brouwsel. Gedurende een nacht laat men het staan bij kamertemperatuur, zodat het fermentatieproces goed kan beginnen. Dan plaatst men de bijna *sah*ti in een koele ruimte (8 -12 graden) gedurende ongeveer twee weken. De 120 liter moet wel in twee keer gemaakt worden, tenzij men over een extra grote *kuurna* capaciteit beschikt.

Duidelijk is dat iedere *sah*ti zijn eigen smaak heeft en ook een verschillend alcoholgehalte^[2]. Het is jammer dat deze “godendrank” niet lang houdbaar is, in ieder geval niet langer dan een maand.

Anoniem

(in verkorte vorm overgenomen uit “Noorderlicht november 2000”)

Itsenäisyyspäivän juhlaillallinen 9. joulukuuta 2000

Viime joulukuussa saimme viettää jälleen Suomen itsenäisyyspäivää. Järjestelyistä vastasi Suomi–Hollanti Kauppakilta, jonka tavallisuudesta poikkeavaan ohjelmaan kuului Finnair Pilots Big Band-kokoonpanon esiintyminen Kirkan kanssa.

Monien suomalaisten arvostama Kirka on suosittu artisti varsinkin kypsemmän väen keskuudessa. Koska Kirka, samoin kuin Rob de Nijs Hollannissa, on jo useampaan kertaan muuttanut musiikkityyliään, tai paremmin sanottuna imagoaan, hänen on aina onnistunut saada uutta kuulijakuntaa säilyen Suomessa mittaamattoman suosittuna artistina. Ja sen saimme myös huomata.

Oli jo ennustettavissa, että illalliskortit menisivät kuin kuumille kiville. Samoin kuin se, että varauksia olisi enemmän kuin paikkoja. Monet jäsenistämme saivatkin pettyä.

Yksi johtokuntamme käsiteltävistä kysymyksistä on se, sopivatko tämän luokan ja hintatason juhlat Yhdistyksellemme. Finnairin huomattavan tuen ansiosta tämän vuotiset juhlat oli mahdollista toteuttaa, suurkiitos siitä Timo Vuoriselle ja Finnairille! Toisaalta meidän on varottava, etteivät tulevien itsenäisyyspäivien juhlien odotukset nouse liian

[2] gemiddeld 10%, red.

korkealle ja ettei kunnianhimo niiden suhteen nouse korkeammalle kuin minne se kuuluu: Yhdistyksen budjetin asettamiin rajoihin.

Asia otetaan käsittelyyn tämän vuoden ensimmäisessä kokouksessa. Lopputuloksesta on tietoa seuraavassa Aviisissa.

Johtokunta

Onafhankelijkheidsdiner 9 december 2000

Afgelopen december mochten wij weer de onafhankelijkheidsdag van Finland vieren. De organisatie voor 2000 lag in handen van de Finnish Dutch Trade Guild, en de FDTG had een wel heel bijzonder programma: een uniek optreden van de Finnair Pilots Big Band met een gastoptreden van Kirka.

Kirka is voor veel Finnen een heel bijzondere en populaire artiest. Zeker voor de "eind-dertigers en veertigers" onder ons. En omdat Kirka, net als in Nederland Rob de Nijs, al enkele malen door een wijziging in muziekstijl, of image als dat beter klinkt, een nieuw publiek aan zich weet te binden, blijft hij in Finland een immens populaire artiest. En dat hebben we gemerkt.

Het was te voorzien dat er een stormloop op plaatsbewijzen zou komen. En dat er aanmerkelijk meer aanmeldingen zouden komen dan beschikbare plaatsen. Wij hebben daarom helaas nogal wat leden moeten teleurstellen.

Eén van de punten waar wij ons als bestuur over moeten beraden, is of feesten van een dergelijke omvang, en ook kosten, passen binnen onze Vereniging. Finnair, laten we dat heel duidelijk stellen, heeft diep in de buidel moeten tasten om dit allemaal mogelijk te maken, daarvoor past een uitbundig "DANKEJEWEL Timo Vuorinen en Finnair!" Aan de andere kant moeten we voorkomen dat de verwachtingen voor toekomstige onafhankelijkheidsdiners te hoog worden, en dat het ambitieniveau blijft waar het hoort: binnen de draagkracht van de Vereniging.

U kunt de resultaten van dit agendapunt van de eerstvolgende bestuursvergadering in een volgende uitgave van Aviisi tegemoet zien.

Toespraak van de voorzitter van de Vereniging tijdens het onafhankelijkheidsdiner.

Het bestuur

Belangrijke adressen – Tärkeitä osoitteita

In Nederland – Alankomaissa:

Finse Ambassade – Suomen Suurlähetystö
Groot Hertoginnelaan 16
2517 EG Den Haag
☎ 070–346.97.54

Finse Zeemanskerk – Suomen Merimieskirkko
's-Gravendijkwal 64
3014 EG Rotterdam
☎ 010–436.61.64
🌐 <http://www1.tip.nl/users/t443109/>

Fins Verkeersbureau voor de Benelux – Matkailun Edistämiskeskus
☎ 020–671.98.76
🌐 <http://www.mek.fi/nl/>

Suomi-Seura r.y.
Secretariaat: Maire Muller-Rönkkö 📧 speco.muller@wxs.nl
Noorderdreef 196, 2152 AC Nieuw-Vennep
☎ 0252–67.34.44
📠 0252–62.04.83
🌐 <http://www.suomi-seura.fi/>

Finse Zaterdagsschool – Suomalainen Lauantaikoulu	
Plaats – Paikka:	Informatie – Tiedustelut:
Suomen Merimieskirkko	Sinikka Holm-Autere 📧 fundall@wxs.nl
's-Gravendijksewal 64	Oude Rijksweg 54–56
3014 EG Rotterdam	4411 SG Rilland
☎ 010–436.61.64	☎ 0113–55.60.11

In Finland – Suomessa:

Nederlandse Ambassade – Alankomaiden Suurlähetystö
Pobox 886, 00101 Helsinki
Eteläesplanadi 24A, 00130 Helsinki
☎ +358–9–66.17.37
📠 +358–9–65.47.34

Suomalais-Hollantilainen Yhdistys r.y.	Nederlandse Vereniging in Finland
Sihteeri: Claire von Frenckel	Secretariaat: Marja Tuukkanen
Martankuja 7A, 02700 Kauniainen	Taavinharju 21 B 4, 02180 Espoo
☎ +358–9–59.33.36	☎ +358–40–519.04.47
📠 +358–9–59.25.35	📧 nedver@kolumbus.fi
📧 cvf@kolumbus.fi	🌐 http://www.kolumbus.fi/nedver/

Colofon

De Vereniging Nederland–Finland werd opgericht in het jaar 1923. Aviisi is het officiële contactorgaan van de vereniging en verschijnt halverwege de oneven maanden, behalve in de maand juli. Leden van de vereniging ontvangen Aviisi gratis. Naast het verenigingsblad beschikt de vereniging ook over een eigen homepage met actuele informatie omtrent evenementen, een agenda van Finse activiteiten, algemene informatie, een online versie van Aviisi etc.

Ledenadministratie, advertenties & secretariaat	Mervi Leveelahti ☎ vnf@xs4all.nl Dirk Gerhardstraat 34 3119 BT Schiedam ☎ 010–473.44.08 (ma: 09.00–12.00, di-do: 19.00–21.00) ☎ 010–473.36.08
Redactie & opmaak Aviisi:	Joop Susan ☎ jgsusan@xs4all.nl ☎ 079–343.41.94 🌐 http://www.xs4all.nl/~vnf/aviisi/
Eindredactie Aviisi:	Minna Rätty ☎ s.ruhe@tip.nl Mezquitalaan 59, 1064 NS Amsterdam ☎ 020–610.38.63 Arnold Pieterse ☎ arnoldp@support.nl Wilsonstraat 83, 2131 PM Hoofddorp ☎ 023–561.74.83
Homepage VNF:	Hugo Benne ☎ hbenne@freeler.nl Joop Susan ☎ jgsusan@xs4all.nl 🌐 http://www.xs4all.nl/~vnf/
Eindverantwoording:	Het bestuur
Drukwerk:	Drukkerij CombiWerk, Delft
Oplage:	850
Jaargang:	10
Jaar:	2001
Nummer:	1
ISSN:	1566–8452

Het bestuur van de Vereniging Nederland–Finland:

Voorzitter:	Irma Schoemakers-Salkinoja, ☎ 070–346.73.62
Vice-voorzitter:	Yvonne Souweine-Daman, ☎ 0299–43.24.50
Penningmeester:	Harmen Strikwerda, ☎ 033–432.13.24
Secretaris:	Marja Straver-Nevalainen
Leden:	Arnold Pieterse, Minna Rätty, Anja Guldemond (ad interim)

Kopij voor Aviisi 2001–2 dient uiterlijk op 25 februari 2001 in het bezit van het secretariaat van de vereniging te zijn. Het kan op diskette of per e-mail aan het secretariaat ☎ vnf@xs4all.nl gezonden worden. Kopij kan worden aangeleverd in één van de volgende bestandsformaten: ASCII tekst, Wordperfect, Microsoft Word, RTF of PDF.

